

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

DIPLOMOVÁ PRÁCE

„eGovernment“

MASTER THESIS

„eGovernment“

Autor: Mgr. Bc. Radvan Nováček

Vedoucí práce: JUDr. Tomáš Louda, CSc.

Plzeň 2019

Zadání diplomové práce

V **pevné vazbě** na tomto místě vevázán **originál** Zadání

V **kroužkové vazbě** je na tomto místě vevázána **černobílá kopie** Zadání

PODĚKOVÁNÍ

„Děkuji všem, kteří mě při vypracování diplomové práce podporovali, zvláště pak svému vedoucímu práce JUDr. Tomáši Loudovi, CSc. za trpělivost a cenné rady.“

29. srpna 2019

vlastnoruční podpis

ČESTNÉ PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem tuto práci zpracoval tuto diplomovou práci samostatně a že jsem vyznačil použité zdroje informací, z nichž jsem při zpracování své práce čerpal.

29. srpna 2019

vlastnoruční podpis

Obsah

Seznam použitých zkratk	1
Úvod	2
1 Teorie a koncepce eGovernmentu	4
1.1 Pojem eGovernment	4
1.2 Elektronizace Veřejné správy	5
1.3 Bariery zavádění eGovernmentu	5
2 Elektronizace veřejné správy v EU	8
2.1 Europe 2020 a eGovernment	8
2.2 Jednotný digitální trh	10
2.2.1 Modernizace veřejné správy s využitím ICT a klíčových digitálních nástrojů	12
2.2.2 Umožnění přeshraniční mobility prostřednictvím interoperabilních digitálních veřejných služeb	13
2.2.3 Usnadnění digitální interakce mezi orgány veřejné správy a občany/podniky v zájmu vysoce kvalitních veřejných služeb	14
2.3 Trendy a nástroje elektronizace veřejné správy v členských zemích EU	14
3 Vývoj eGovernmentu v České republice	15
3.1 Historický exkurz do elektronizace veřejné správy v ČR	15
3.2 Legislativní rámec eGovernmentu	21
3.2.1 Zákon 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy	22
3.2.2 Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech	22
3.2.3 Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě	24
3.2.4 Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi	25
3.2.5 Zákon č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci	26

3.3	Dotčena legislativa.....	28
3.3.1	Nařízení GDPR.....	28
3.3.2	Zákon o kybernetické bezpečnosti.....	30
3.3.3	Nařízení eIDAS.....	32
3.3.4	Nařízení o volném toku neosobních údajů (FFOD).....	35
3.4	Nástroje a služby eGovernmentu.....	36
3.4.1	Elektronická identifikace.....	37
3.4.2	Informační systém Datových schránek.....	38
3.4.3	Propojený datový fond.....	38
3.4.4	Veřejný datový fond.....	40
3.4.5	Portál veřejné správy/Portál občana.....	41
3.4.6	Czech POINT.....	43
3.4.7	CMS/KIVS.....	45
3.5	Současné strategie a koncepce eGovernmentu.....	48
3.6	Program „Digitální Česko“.....	48
3.6.1	Česko v digitální Evropě.....	49
3.6.2	Koncepce Digitální ekonomika a společnost.....	50
3.6.3	Informační koncepce.....	51
3.7	Připravovaná legislativa a projekty.....	62
3.7.1	Návrh zákona o právu na digitální služby.....	62
3.7.2	Projekt eSbirka a eLegislativa.....	63
3.7.3	eGovernment cloud.....	64
3.7.4	Bankovní identita (projekt SONIA).....	66
4	Komparace s vybranými státy.....	68
4.1	eGovernment v Estonsku.....	68
4.1.1	Služba ID DigiDoc.....	69
4.2	Dánsko.....	69

4.2.1 Služba e-Boks	70
4.3 Německo	70
4.3.1 Služba DE-mail.....	71
5 Závěr	72
Resumé	75
Seznam zdrojů	77

Seznam použitých zkratek

OVS	Orgán veřejné správy
OVM	Orgán veřejné moci
ISVS	Informační systém veřejné správy
RVIS	Rada vlády pro informační společnost
ICT	Informační a komunikační technologie

Úvod

Tato diplomová práce se zabývá elektronizací veřejné správy se zaměřením na cíle a vize Evropské unie, nejnovější trendy týkající se veřejných digitálních služeb. První část této seminární práce se zaměřuje na pojem eGovernment a veřejné elektronické služby. Druhá část se zaměřuje na evropské vize, cíle a trendy elektronizace veřejné správy a digitálního trhu. Třetí část této práce se zabývá elektronizací veřejné správy v České republice, její vize a cíle. Poslední část se zaměří na hodnocení úrovně elektronizace veřejné správy a výhledy do budoucna vzhledem k evropskému průměru.

V souvislosti s rozšiřováním informačních technologií do běžného života elektronizace veřejné správy je velmi často diskutované téma nejen na půdě akademické, národní či mezinárodní, ale zvyšuje zájem samotných občanů na digitální správě svých práv a povinností vůči státu a Evropské unii. Elektronizace veřejné správy by samozřejmě pro stát měla znamenat i zvýšení efektivity, komfortu a kvality poskytovaných služeb, a to jak občanům či podnikatelům, tak i v rámci agend úřadu mezi sebou.

Současná vláda ve svém prohlášení z června 2018 zhodnotila stav elektronizace veřejné správy příznačně takto: „*Současný stav eGovernmentu v České republice není uspokojivý. Přes optimistický start a nadějně pilotní fáze projekt ustrnul a dále se příliš nerozvíjel a nepřinesl obyvatelům země očekávané nové možnosti komunikace s úřady a služby v odpovídající míře. Ostatní státy EU nám utekly, nebo nás předběhly. Za poslední období mnoho nových projektů a služeb nevzniklo, v lepším případě se udržoval současný, ne příliš efektivní stav.*“¹

S touto formulací vlády nelze než souhlasit. Vláda ve svém prohlášení také uvádí vize, cíle a přání jak se s touto situací vypořádat takto : „*Chceme nastartovat a začít dodávat služby pro občany a firmy efektivně, s jasnou vizí i pro další volební období. Kompletní digitalizace bude kvůli své náročnosti a zásahu do mnoha agend trvat více volebních období. Proto chceme započít změnu a s podporou ostatních parlamentních stran a hnutí, s odborníky, s profesními sdruženími a asociacemi ze*

---

¹ Programové prohlášení vlády České republiky. Dostupné z: <https://www.vlada.cz/cz/jednani-vlady/programove-prohlaseni/programove-prohlaseni-vlady-165960/>.

soukromého a institucionálního sektoru s cílem společně budovat Digitální Česko. Máme jedinečnou šanci k digitální přestavbě Česka. Moderní Česko potřebuje digitální revoluci. To znamená úplné pokrytí cenově dostupným vysokorychlostním internetem, propojení všech státních databází a elektronickou identitu pro každého občana. Fungující eGovernment znamená vznik moderní, rychlé a přívětivé digitální státní správy, která bude šetřit náklady státu a čas občanům. Dostaneme služby pro občany, podnikatele, firmy a instituce do každého počítače. Naším cílem je připravit komplexní a perspektivní digitální strategii České republiky se zaměřením na služby pro občany. V rámci projektu připravíme a zajistíme nezaměnitelnou koordinační roli státu a státních orgánů. Cílem je zlepšení efektivity státní správy, zjednodušení a zpřehlednění využívání digitálních technologií pro komunikaci se státními orgány, zvýšení uživatelské dostupnosti služeb pro všechny občany a v důsledku realizace projektu tak i úspora vynakládaných veřejných prostředků pro fungování státní a místní správy. Současně tak dojde i k posílení role digitální datové infrastruktury na úroveň dalších fungujících infrastruktur (například dopravní).“²

Úlohou této práce bude též snaha popsat aktuální stav vývoje elektronizace veřejné správy a pokusit se zhodnotit, jak se v současné době daří vize, cíle a přání v prohlášení vlády naplnit.

---

² Programové prohlášení vlády České republiky. Dostupné z: <https://www.vlada.cz/cz/jednani-vlady/programove-prohlaseni/programove-prohlaseni-vlady-165960/>.

1 Teorie a koncepce eGovernmentu

Pro účely této práce je nutné objasnit pojmy jako je eGovernment a elektronizace veřejné správy. Dále budou přiblíženy bariéry při zavádění eGovernmentu.

1.1 Pojem eGovernment

Výraz eGovernment se stal v mezinárodním měřítku stabilním označením pro integrování informačních a komunikačních technologií do veřejné správy. Obsahová definice e-governmentu se dle různých autorů liší, ale obecně panuje shoda, že jde o různé úkoly, které se zabývají elektronizací institucí veřejné správy a veřejné moci celkově. Hlavním cílem e-governmentu je poskytovat lidem (subjektům, klientům, zákazníkům) větší komfort při jednání se státem a jeho orgány, tím že se zjednoduší a urychlí komunikace za účelem větší demokratizace a kvalita poskytování veřejných služeb. E-government není ale pouze výhoda pro koncové uživatele, ale také pro samotné zaměstnance veřejné správy, jelikož tím získávají více času věnovat se adresátům bez nutnosti zdlouhavého papírování.³

V literatuře se lze setkat s odvětvími veřejných služeb, které jsou od eGovernmentu odděleny. Typickými příklady jsou služby poskytované ve zdravotnictví, kdy se o tomto odvětví hovoří jako o e-zdravotnictví či eHealth. Dalším příkladem mohou být e-justice či e-environment. E-demokracie je další specifickou oblastí zabývající se elektronizací, která se zabývá propojením nástrojů reprezentativní demokracie s nástroji demokracie přímé.⁴

Celkově vzato se všechny definice a terminologie pracují shodně s tím, že veřejná správa má sloužit lidem a cílem je najít cestu ke zkvalitnění, zefektivnění a větší transparentnosti služeb s využitím informačních technologií.

---

³ MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-government v českém právu*, s. 9.

⁴ POMAHAČ, Richard. *Veřejná správa*, s. 184.

1.2 Elektronizace Veřejné správy

Důležitou oblastí uvnitř e-governmentu jsou elektronické služby, respektive elektronické veřejné služby. Elektronická služba může být definována jako obsahově zaměřená, na internetu založená a interaktivní služba zákazníkovi. Rozumí se tím tedy interakce zákazníka s poskytovatelem služeb prostřednictvím informačních technologií, která nevyžaduje kontakt tváří v tvář. Elektronické služby takto překonávají tradiční služby hlavně z hlediska vzdálenosti a otevíracích hodin.⁵

Z hlediska managementu elektronických služeb, lze veřejné elektronické služby rozdělit na 2 kategorie. První kategorií je elektronická služba veřejnosti, pod kterou spadá vztah G2C (government-to-consumer) a G2B (government-to-business). Tato kategorie se zabývá zdokonalování služeb s koncovými zákazníky z hlediska poskytovaných informací, žádostí, transakčních služeb a participací v rámci e-demokracie. Druhou kategorií je elektronická správa zabývající se hlavně vztahem G2C (government-to-government), což se týká hlavně zdokonalování a modernizací vládních procesů z hlediska vnitřních pracovních a řídicích procesů institucí a systému veřejné správy se zapojením informačních technologií.⁶

1.3 Bariery zavádění eGovernmentu

I když se předpokládá, že elektronizace veřejné správy přináší větší komfort a efektivitu poskytovaných služeb a řízení, tak samotný proces zavádění informačních technologií nutně neznamená dosažení takovýchto cílů. Proces elektronizace naráží ve veřejné správě na mnoho bariér, které je potřeba překonat. Mezi největší bariéry patří špatná koordinace mezi centrální, regionální a místní úrovní vlády, přičemž k tomu se váže také nedostatek interoperability mezi využívanými informačními systémy. Pokud existuje špatná komunikace uvnitř veřejné správy, nelze pak hovořit o zefektivnění služeb, jelikož bude koncový uživatel stejně odkázán na to, aby se obrátil na příslušný správní orgán a nechal si např. vydat výpis z rejstříku či evidence.

---

⁵ POMAHAČ, Richard. *Veřejná správa*, s. 185.

⁶ POMAHAČ, Richard. *Veřejná správa*, s. 187.

Dalším faktorem je vzdorování úředníků a ochrana osobních údajů uživatelů. Nejenže zaměstnanci veřejné správy mohou být zvyklí na desítky let papírování a nechtějí nebo nezvládají pracovat s informačními systémy, ale také jim to může být nepříjemné z hlediska ochrany osobních údajů.⁷ Příkladem z praxe autora je vyhledávání v základních registrech fyzických osob. Každý zaměstnanec veřejné správy se přihlašuje skrze své unikátní přihlašovací údaje, a tak se snižuje anonymita práce. Při dohledávání fyzických osob pak může zapůsobit lidský faktor a jednou špatně stisknutou klávesou se vypíšou jiné osoby, než které byly zamýšleny. V tomto okamžiku je ale v systému zaznamenáno přesně kdy a který úředník toto vyhledávání provedl a samozřejmě vyjde najevo, že to bylo bezdůvodné a je nutné toto pak v případě stížností dotčených osob vysvětlovat nadřízenému.

Dalším faktorem je vzdorování úředníků a ochrana osobních údajů uživatelů. Nejenže zaměstnanci veřejné správy mohou být zvyklí na desítky let papírování a nechtějí měnit své pracovní návyky, stereotypy práce, nebo nezvládají pracovat s informačními systémy, ale také jim to může být nepříjemné z hlediska ochrany osobních údajů. Příkladem z praxe autora je vyhledávání v základních registrech fyzických osob. Každý zaměstnanec veřejné správy se přihlašuje skrze své osobní autentizační údaje a úkoly tak vykonává prostřednictvím svého účtu a identity. Při dohledávání fyzických osob pak může zapůsobit lidský faktor a jednou špatně stisknutou klávesou se vypíšou jiné osoby, než které byly zamýšleny. V tomto okamžiku je ale v systému zaznamenána identita úředníka, čas a účel pro který vyhledávání provedl a samozřejmě následně může vyjít najevo bezdůvodnost takového počínání s následkem nutnosti vysvětlení v případě stížností dotčených osob těmto osobám a svým nadřízeným.

Nejzřejmější bariérou jsou dovednosti samotných uživatelů v oblasti informačních technologií. Tato bariéra se až tolik netýká vztahu G2C, ale spíše vztahu G2C. Obchodní korporace a podnikatelé si mohou dovolit zaměstnat někoho schopného, ale samotní občané jsou odkázáni pouze na sebe, tedy na své znalosti a zkušenosti. V případě zaměstnanců veřejné správy je v tomto směru možné a víceméně povinné průběžné školení.

---

⁷ POMAHAČ, Richard. *Veřejná správa*, s. 188.

Tyto bariéry ukazují, že k elektronizaci veřejné správy by se nemělo přistupovat bezhlavě. Samotné zavádění informačních technologií samo o sobě neznamena automatické splnění očekávaných efektů a je třeba postupné modernizace a organizační a systémové změny veřejné správy spolu s edukací a pomocí při využívání veřejných elektronických služeb veřejností.

2 Elektronizace veřejné správy v EU

V této části práce budou vysvětleny politiky Evropské unie v oblasti eGovernmentu, jednotného digitálního trhu a vzájemných souvislostí týkající se digitální transformace eGovernmentu.

2.1 Europe 2020 a eGovernment

Strategie Evropa 2020⁸ stanovuje vizi pro dosažení vysoké úrovně ekonomiky, zaměstnanosti, produktivity a sociální soudržnosti, která má být dosažena, jak vnitrostátními normami, tak normami EU. Součástí této strategie je také Digitální agenda pro Evropu. Obecným cílem této agendy je zajistit udržitelný rozvoj a přínos jednotného digitálního trhu, založeného na rychlém internetovém připojení a interoperabilních aplikacích.⁹

Agenda se zaměřuje na sedm hlavních překážek bránících plnému rozvoji informační společnosti.

Mezi tyto překážky patří:

- Roztříštěnost digitálních trhů – zásadní bude vyřešit problémy fragmentace licenčních systémů a autorských práv, odstranit překážky pro elektronické obchodování napříč členskými státy a to zejména v oblasti elektronických platebních systémů, spotřebitelských práv a ochrany dat.
- Nedostatečná interoperabilita – strategie může být úspěšná pouze tehdy, pokud budou její různé části a aplikace interoperabilní a založené na normách a otevřených platformách.
- Rostoucí kyberkriminalita a riziko nízké důvěry v síť – nové formy trestné činnosti „kyberkriminality“ nutí vypracovat nové odpovídající mechanismy a řešit nové úkoly pro ochranu evropských základních práv v oblasti osobních údajů a soukromí.

---

⁸ SDĚLENÍ KOMISE: EVROPA 2020 Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění /* KOM/2010/2020 konečném znění */.

⁹ Digital Agenda for Europe.

- Nedostatečné investice do sítí – zahrnuje nutnost vypracovat národní operační plány pro širokopásmové připojení pro všechny, usnadnit investice do nových velmi rychlých otevřených a konkurenceschopných internetových sítí a zavést opatření k usnadnění investic, včetně právních ustanovení.
- Nedostatečný výzkum a inovace – je nutné zaměřit se na efektivnější využití znalostí výzkumných pracovníků a vytvořit inovační prostředí. Do roku 2020 by se měly zdvojnásobit celkové roční veřejné výdaje na výzkum a vývoj spojený s ICT z 5,5 mld. € na 11 mld. €, a to takovým způsobem, který vyvolá stejný nárůst soukromých výdajů z 35 mld. € na 70 mld. €.
- Nedostatky v oblasti počítačové gramotnosti – snažit se zmírnit vyloučení z digitální společnosti a ekonomiky, posílit digitální gramotnost, dovednosti a začlenění. Jsou zapotřebí koordinované akce, které zajistí, že digitální obsah a digitální služby budou plně dostupné všem včetně osob s postižením.
- Promarněné příležitosti při řešení společenských výzev – například řešení problémů spojených se změnou klimatu a dalšími tlaky na životní prostředí nebo řešení problematiky stárnoucího obyvatelstva a rostoucích zdravotních nákladů, vývoj účinnějších veřejných služeb a zapojení zdravotně postižených osob, digitalizace evropského kulturního dědictví a jeho zpřístupnění této i budoucím generacím.¹⁰

Jak lze pozorovat z výše uvedených překážek cíle EU jsou v tomto směru velice ambiciózní a obecné. Na splnění této vize je ale potřeba zapojení všech členských zemí a postupné harmonizace nabízených elektronických služeb napříč EU. Jak vyplývá z eGov Benchmark 2016 skupiny Capgeminy, která vypracovává pro EU benchmarky každoročně, postupují evropské země obezřetně ke zvýšení jejich digitalizace.¹¹

Ze zmíněného benchmarku lze vypožorovat značnou roztržitost a rozdíly napříč Evropou. Existují totiž země s vyspělou informační společností, kde občané využívají hojně veřejných elektronických služeb, ale také jsou země, kde občané

---

¹⁰ *Digital Agenda for Europe.*

¹¹ *EGovernment Benchmark 2016.*

skoro této možnosti nevyužívají nebo ani nevědí jak. Do budoucna je tedy nutné zvýšit transparentnost vlády skrze online přístup k informacím, personalizovat a zjednodušit jednotlivé nástroje k poskytování elektronických služeb a zvýšit počet a kvalitu těchto služeb.

Skupina Capgemini pak přímo navrhuje vládám, aby se více zaměřily na vývoj služeb, které posilují občany a podniky. Dále navrhuje některé služby provozovat hlavně online, aby se společnost naučila tyto služby využívat a byla tak tlačena se s informačními nástroji vlády seznámit.

2.2 Jednotný digitální trh

Jednou ze sedmi stěžejních iniciativ v rámci strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění je Digitální agenda pro Evropu. Program nastiňuje sedm prioritních oblastí činnosti. Jsou jimi vytvoření jednotného digitálního trhu, větší interoperabilita, podpora důvěry v internet a jeho bezpečnosti, mnohem rychlejší přístup k internetu, více investic do výzkumu a vývoje, zvýšení počítačové gramotnosti a začlenění a použití informačních a komunikačních technologií při řešení problémů, se kterými se společnost potýká, jako je například změna klimatu a stárnutí obyvatelstva. Sem patří například usnadnění elektronických plateb a elektronické fakturace, rychlé nasazení telemedicíny a energeticky účinné osvětlení. V těchto sedmi oblastech digitální program předpokládá přibližně 100 následných opatření, z nichž 31 je legislativní povahy.

Strategie jednotný digitální trh¹² si klade za cíl otevřít digitální příležitosti pro lidi a podniky a posílit postavení Evropy jako světového lídra v oblasti digitálního hospodářství.

Pro vznik a rozvoj jednotného digitálního trhu je z hlediska elektronizace veřejné správy je koordinovaná elektronizace služeb veřejné správy. Jedním ze základních dokumentů pro naplnění tohoto cíle je Akční plán pro eGovernment na období 2016-2020 Urychlování digitální transformace veřejné správy (eGAP)¹³, který byl Evropskou komisí přijat dne 19. 4. 2016. Cílem Akčního plánu je především odstranění existujících bariér pro vznik jednotného digitálního trhu a

¹² SDĚLENÍ KOMISE: Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě /* COM/2015/0192 final */.

¹³ SDĚLENÍ KOMISE: Akční plán EU pro „eGovernment“ na období 2016–2020 Urychlování digitální transformace veřejné správy COM/2016/0179 final.

zabránění jeho fragmentace, ke kterým může docházet v důsledku modernizace a elektronizace veřejné správy.

Akční plán EU pro eGovernment 2016-2020 má zejména za cíl:

- Modernizovat veřejnou správu
- Dosáhnout jednotného digitálního trhu
- Zapojit více občany a firmy při vytváření vysoce kvalitních veřejných služeb

Mezi vize tohoto akčního plánu patří, že:

- do roku 2020 budou orgány veřejné správy a veřejné instituce v Evropské unii otevřené,
- měly by podporovat začlenění,
- všem občanům a podnikům v EU budou bez ohledu na hranice poskytovat uživatelsky vstřícné, účinné, komplexní digitální veřejné služby,
- ke koncipování a poskytování lepších služeb, které vyhovují potřebám a požadavkům občanů a firem, se budou využívat inovativní přístupy a
- orgány veřejné správy budou využívat příležitosti, které jim nové digitální prostředí nabízí, aby usnadnily své interakce se zúčastněnými stranami i mezi sebou navzájem.

eGAP by pak měl zahrnovat tyto základní principy:

- standardně digitalizované (digital by default),
- „pouze jednou“ (once only),
- podpora začlenění a dostupnost (inclusiveness a accessibility),
- otevřenost a transparentnost (openness & transparency),
- přeshraniční přístup jako standard (cross-border by default, interoperability by default),
- důvěryhodnost a bezpečnost (trustworthiness & security)

Aby se dosáhlo vizí, eGAP identifikuje 3 politické priority:

- Modernizace veřejné správy s využitím klíčových digitálních technologií (např. technické stavební prvky, jako jsou digitální služby programu CEF - eID, e-podpis, e-doručování atd.),

- Umožnění přeshraniční mobility občanů a firem prostřednictvím interoperabilních veřejných služeb,
- Uspřádání digitální interakce mezi orgány veřejné správy a občany/firmami v zájmu vysoce kvalitních veřejných služeb.

eGAP obsahuje 20 opatření, která mají být implementována v nejbližší době a umožní občanům, firmám a orgánům veřejné správy spoluutvářet a navrhovat nová opatření prostřednictvím portálu eGovernment4EU. eGAP nemá vyhrazený rozpočet nebo finanční nástroj, avšak bude pomáhat koordinovat finanční zdroje, které jsou dostupné členským zemím díky různým EU programům (např. CEF Telecom).

2.2.1 Modernizace veřejné správy s využitím ICT a klíčových digitálních nástrojů

Tento pilíř se zaměřuje na transformující se backoffice, procedury a služby, otevírání dat a služeb jiným administrativám a pokud možno i firmám a občanům. Digitální veřejné služby by měly být stavěny na sdílení znovu využitelných řešení a službách založených na dohodnutých standardech a technických specifikacích. Měl by obsahovat i společné porozumění interoperability v rámci Evropského rámce interoperability. Další iniciativy by se měly zaměřit na nové společné stavební prvky, cloud, data a programovací infrastrukturu, využití big dat nebo internetu věcí.

V tomto směru byl nastaven právní rámec pro uznávání elektronických identit (eID), podpisů, časových razítek prostřednictvím nařízení eIDAS. Toto nařízení také zavádí legislativní definici eDocumentu, definuje služby eDelivery. Umožňuje přeshraniční využití a napříč sektory (např. bankovníctví, finance, elektronické obchodování, sdílená ekonomika), Evropský eJustice portál.

Dále byly přijaty nové směrnice pro plnou elektronizaci veřejných zakázek v rámci členských států. Podle těchto směrnic by mělo dojít k zavádění jednotného prokazování kvalifikace při zadávání veřejných zakázek ESPD ve spolupráci s referenčním nástrojem eCertis. Elektronickou fakturaci pak má zajistit nástroj e-Invoicing.

V rámci této priority dojde k zajištění dlouhodobé udržitelnosti přeshraniční infrastruktury digitálních služeb (DSIs) a revizi současného Evropského rámce interoperability (EIF) a podpora jeho přijetí národními administrativami, ke koordinaci rozvoje prototypu pro Evropský katalog ICT standardů pro veřejné zakázky. Předpokládá se využití společných stavebních prvků (CEF DSIs a EIF) – zahrnutí principů: digital by default, once only, no legacy; eInvoicing, eProcurement.

2.2.2 Umožnění přeshraniční mobility prostřednictvím interoperabilních digitálních veřejných služeb

Tato priorita zahrnuje přeshraniční digitální služby a přispívá k vytvoření veřejné správy přívětivé k firmám a k pomoci občanům s mobilitou. Další iniciativy poskytují přeshraniční řešení životních situací a zlepšení kvality existujících služeb eGovernmentu pro jiné členské státy.

K těmto službám patří jednotná digitální brána (Single Digital Gateway) založena na existujících portálech, kontaktních bodech a sítích, která umožní uživatelům kompletně online využít nejčastější národní procesy.

Dalším nástrojem je European eJustice Portal pro přímou komunikaci mezi občany a soudy, a Identifikátor evropské judikatury (ECLI¹⁴), který má sloužit k očíslování vnitrostátní judikatury podle jednotného kódu a zjednodušení vyhledávání soudních rozhodnutí na internetu.

V současné době také probíhá spolupráce mezi členskými státy na propojení obchodních rejstříků, které pak má být dostupný přes European eJustice Portal. Podobně má být docíleno propojení insolvenčních rejstříků.

Priorita dále zahrnuje Legislativní návrh pro rozšíření Jednotného elektronického mechanismu pro registraci a plateb DPH, založení jednotného kanálu pro reportovací účely v námořní dopravě a digitalizace transportních elektronických dokumentů, dokončení elektronické výměny informací sociálního zabezpečení, podpora rozvoje přeshraničních služeb eHealth, apod.

---

¹⁴ European Case Law Identifier

2.2.3 Usnadnění digitální interakce mezi orgány veřejné správy a občany/podniky v zájmu vysoce kvalitních veřejných služeb

Smyslem této priority je zvýšit zapojení firem a občanů, i výzkumných pracovníků do koncipování a poskytování služeb. U orgánů veřejné správy se předpokládá, že budou pokračovat ve zpřístupňování dat veřejného sektoru, usnadňování jejich opětovného využití a podpoře vzniku nových příležitostí pro znalosti, růst a tvorbu pracovních míst což povede zejména ke zvýšení transparentnosti a odpovědnosti orgánů veřejné správy.

V rámci této priority se má urychlit rozvoj a přijetí směrnice INSPIRE¹⁵ o datové infrastruktuře. Dále je snahou opětovné využití prostorových dat pro města, vesnice, plánování dopravy a podpora rozvoje aplikací pro koncové uživatele.

V současné době se uvedené například uskutečňuje skrze iniciativu Open government. Vnitrostátní veřejná správa pak následně zveřejňuje informace o své činnosti prostřednictvím otevřených dat (Open Data).

2.3 Trendy a nástroje elektronizace veřejné správy v členských zemích EU

Aktuální trendy elektronizace veřejné správy lze jednodušeji shrnout do několika nejdůležitějších oblastí. První oblastí jsou nová portálová řešení, skrze která je řešen přístup uživatelů k poskytovaným službám. Druhou oblastí jsou nástroje e-participace a e-demokracie včetně projektů kvality života v místě. Třetí oblastí jsou portály specificky zaměřené na komunikaci veřejné správy s podnikatelskými subjekty, například při zadávání veřejných zakázek. Čtvrtou oblastí jsou nástroje národní a mezinárodní elektronické identifikace (e-ID). Poslední oblastí jsou elektronické služby uvnitř veřejné správy včetně koordinace organizace a hodnocení eGovernmentu.¹⁶

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE). Dostupné z: ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2007/2/oj>.

¹⁶ POMAHAČ, Richard. *Veřejná správa*, s. 194.

3 Vývoj eGovernmentu v České republice

Tato část diplomové práce se bude zabývat vývojem eGovernmentu v České republice ve všech souvislosti. Nejdříve bude přiblížena exkurzem do 90. let minulého století snahy o elektronizaci veřejné správy až do současnosti, a to včetně legislativy, strategií a koncepcí. Dále budou představeny stavební bloky eGovernmentu dle aktuálního souboru koncepcí elektronizace veřejné správy programu „Digitální Česko“ a budou představeny vybrané aktuální připravované projekty naplňující tento program.

3.1 Historický exkurz do elektronizace veřejné správy v ČR

V současné době hrají pro efektivní řízení jakékoliv organizace nezastupitelnou roli informační systémy s podporou systému pro rozhodování a kvalitní databáze. Stát i úřady vykonávající státní správu či samosprávou v tomto ohledu nemohou zaostávat. V průběhu času se informatizace státní správy vyvíjela, a s ohledem na probíhající trendy v IT se měnila i koncepce státu, jakým způsobem k informatizaci respektive elektronizaci státní správy přistupovat.

Lze konstatovat, že jednotlivé resorty již od počátku 90. let začaly budovat své vlastní informační systémy, avšak bez jakékoliv spolupráce s dalšími resorty a bez jakékoliv koordinace. Výsledkem sice byly funkční systémy, ale bez jakékoliv provázanosti na systémy jiných resortů, a dost často ani mezi sebou v rámci jednoho resortu.

Již v roce si toto vláda uvědomovala a se vznikem Ministerstva hospodářství v roce 1992 vložila do jeho gesce i působnost v rámci Státního informačního systému¹⁷, s představou, že bude vybudován jeden centrální informační systém, který postupně nahradí stávající informační systémy a plně uspokojí všechny

---

¹⁷ Dle § 3 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 474/1992 Sb., o opatřeních v soustavě ústředních orgánů státní správy České republiky

potřeby státní správy. Výjimkou z tohoto měl být jen Zdravotní informační systém, který byl dán do kompetence Ministerstva zdravotnictví¹⁸

V roce 1996 bylo zákonem č. 272/1996 Sb., kterým se provádějí některá opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy České republiky a kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a mění a doplňuje zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv, Ministerstvo hospodářství zrušeno a působnost v oblasti Státního informačního systému přechází¹⁹ na nově zřízený Úřad pro státní informační systém (dále jen „ÚSIS“)²⁰

Ke dni 1. července 1998 byl Úřadem pro státní informační systém předložen návrh koncepce jednotného státního informačního systému vládě, která svým usnesením č. 467 schválila dokument „Základní teze rozvoje informačních systémů veřejné správy“ a uložila tehdejšímu vedení ÚSIS vypracovat návrh „věcného záměru zákona o státním informačním systému včetně působnosti Úřadu pro státní informační systém“. K tomuto již nedošlo a myšlenka jednotně budovaného státního informačního systému nebyla nikdy realizována.

Tato nerealizovaná koncepce státního informačního systému byla nakonec nahrazena přijatelnějším záměrem, a to propojit již existující informační systémy resortů a nad nimi vybudovat aplikační prostředí zajišťující jejich vzájemnou kooperaci. Místo o státním informačním systému se začalo hovořit o veřejných informačních systémech a byla vypracován dokument „Státní informační politika – cesta k informační společnosti“ (přijata dne 31. května 1999 usnesením vlády č. 525) a „Koncepce budování informačních systémů veřejné správy“ (schválená

---

¹⁸ Viz § 10 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 474/1992 Sb., o opatřeních v soustavě ústředních orgánů státní správy České republiky

¹⁹ § 1 odst. 5 písm. a) bodu 7 zákona č. 272/1996 Sb., kterým se provádějí některá opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy České republiky a kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a mění a doplňuje zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv

²⁰ § 1 odst. 1 písm. d) zákona č. 272/1996 Sb., kterým se provádějí některá opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy České republiky a kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a mění a doplňuje zákon č. 97/1993 Sb., o působnosti Správy státních hmotných rezerv

11. října 1999 usnesením vlády č. 1059), která se stala podkladem pro zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy (ze 14. září 2000, který ale již navázal na existující Státní informační politiku – cesta k informační společnosti).

Dokument Státní informační politika – cesta k informační společnosti obsahuje prezentace cílů a priorit na cestě budování informační společnosti. Dokument dále obsahuje přílohy, které cíle a priority doplňují a konkretizují v jednotlivých věcných oblastech a uvádějí i základní argumentaci. Nedílnou součástí koncepce státní informační politiky a jejího uplatňování je mezinárodní spolupráce, jejímž cílem je kromě získávání zahraničních zkušeností především postupné začleňování ČR do globálního procesu vytváření informační společnosti. Hlavními prioritou je proto spolupráce s EU, NATO a OECD, WTO, UNCITRAL a jiné. Ve vztahu k EU bolo pro vládu ČR základním úkolem v horizontu nejbližších tří let harmonizovat legislativu ČR a související institucionální praxi s právem EU. Ve vazbě na propracovanou národní informační politiku, která měla přihlížet k zásadám vysloveným v hlavních dokumentech EU v dané oblasti, jako je Akční plán Evropské komise "Cesta Evropy k informační společnosti" z r. 1994 a další. V rámci této koncepce se vláda ČR zavázala usilovat o spoluvytváření budoucí evropské informační politiky, především účastí na mezinárodních akcích a aktivitách organizovaných Evropskou komisí a těsnější přímou spoluprací s jejími pracovními orgány. Vstupování do mezinárodních programů a projektů a transevropských komunikačních sítí významně proces integrace podpoří. Dále se vláda zavázala k rozvoji osmi prioritních oblastí informatizace, které by vedly ke zlepšení životní úrovně občanů a to zejména k zefektivnění výkonu státní správy a samosprávy v oblastech informační gramotnosti občanů, informatizované demokracie (přímý přístup občana k informacím), rozvoje informačních systémů veřejné správy, komunikační infrastruktury, elektronického obchodu, transparentního ekonomického prostředí a stability a bezpečnosti informační společnosti.²¹ K tomu byly v ČR zřízeny konkrétní orgány - Rada vlády pro státní

---

²¹ Státní informační politika – cesta k informační společnosti. Dostupné z: <https://www.vlada.cz/cz/clenove-vlady/historie-minulych-vlad/statni-informacni-politika---cesta-k-informacni-spolecnosti---dokument-2089/>.

informační politiku a k uvedenému slouží dříve zřízený Úřad pro státní informační systém.

Jedním z klíčových legislativních výstupů, které následně vznikl byl mimo jiné zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Tento zákon v rámci podávání žádosti elektronickou cestou a zároveň umožňoval požadovat požadované informace zaslat na elektronickou adresu žadatele.

Avšak zásadním zákonem umožňující elektronickou komunikaci mezi občanem a státem byl v roce 2000 publikovaný zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, jenž se ale mohl uplatnit až účinností jeho prováděcího předpisu, a to nařízením vlády č. 304/2001 Sb., který zakotvoval povinnost orgánům veřejné moci přijímat podání učiněné v elektronické podobě, podepsané elektronicky, a také právo OVM činit úkony elektronicky. Za tímto účelem si každé OM mělo zřídit svou elektronickou podatelnu a zveřejnit jejich adresy.

V rámci všeobecné elektronizace veřejné správy byl přijat zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, stanovující pravidla související s vytvářením, užíváním, provozem a rozvojem informačním systému veřejné správy. Zároveň byl tímto zákonem dle § 4 odst. 1, také zřízen Úřad pro veřejní informační systémy (dále jen „ÚVIS“), a dle § 11 odst. 1 tohoto zákona zrušen Úřad pro státní informační systém, přičemž ÚVIS byl právní nástupce ÚSIS.

Mezi nejdůležitější činnosti ÚVIS byly navrženy ty činnosti, které umožní zefektivnit výměnu informací mezi orgány veřejné správy i směrem k veřejnosti, a především využít již dříve získané informace, a tak méně zatěžovat občany i příslušné orgány. Základním kritériem kompetencí byla jednak pomoc (odborná, metodická) dotčeným subjektům provozujícím informační systémy, jednak řešení společných nadresortních záležitostí, konkrétně výměn informací prostřednictvím komunikačních médií.²²

Základním nástrojem činnosti ÚVIS vůči orgánům veřejné správy byli standardy informačních systémů veřejné správy, které mohou mít podobu jednak

---

²² Důvodová zpráva k zákonu č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy

technických předpisů např. pro zajištění výměny dat, jednak organizačních či metodických materiálů.²³

Dne 1. 1. 2003 se dle § 3 změnou zákona 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy přeměnil ÚVIS na Ministerstvo informatiky. Zákonem byl navíc zřízen také Portál veřejné správy, tehdy spravovaný právě Úřadem pro veřejné informační systémy, který zajišťoval dálkový přístup občanů k informacím veřejné správy (dle § 2 písm. r) uvedeného zákona). Rok poté byl přijat dokument „Státní informační a komunikační politiky“, navazující na původní oddělené koncepce z roku 1999, přičemž v tehdejší podobě již obsahoval přehodnocené a inovativní strategie z oblasti telekomunikací a informační společnosti. Do gesce Ministerstva informatiky byly zahrnuty záležitosti telekomunikací i informační společnosti, které byly do té doby spravovány a vykonávány rozdílnými orgány státní správy. Působnost nově vzniklého ministerstva tak byla dána jak zákonem č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, tak zákonem o telekomunikacích.

Nakonec se dne 1. května 2007 dle § 1 zákona č. 110/2007 Sb., o některých opatřeních v soustavě ústředních orgánů státní správy, souvisejících se zrušením Ministerstva informatiky a o změně některých zákonů, zrušuje Ministerstvo Informatiky. Dle § 2 tohoto zákona působnost Ministerstva informatiky stanovená zvláštními zákony přechází na Ministerstvo vnitra, včetně působnosti správce kapitoly podle rozpočtových pravidel, s výjimkou působnosti ve věcech elektronických komunikací a poštovních služeb, která přechází na Ministerstvo průmyslu a obchodu, a působnosti ve věcech veřejných dražeb, která přechází na Ministerstvo pro místní rozvoj. Ministerstvo vnitra převzalo po Ministerstvu informatiky především oblast elektronizace veřejné správy. Ministerstvo vnitra také převzalo správu některých projektů např. portál veřejné správy www.portal.gov.cz. Organizačně oblast elektronizace veřejné správy má na starosti sekce informatiky, ve které nově vznikl: odbor projektů eGovernmentu (nyní Odbor eGovernmentu), odbor koncepce a koordinace informačních systémů veřejné správy (nyní Odbor Hlavního architekta eGovernmentu) a odbor rozvoje a provozu komunikační

---

²³ Důvodová zpráva k zákonu č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy

infrastruktury veřejné správy (odbor informatizace veřejné správy působí nadále v sekci informatiky a jeho kompetence se zatím nemění).

3.1.1.1 Rada vlády pro informační společnost

Rada vlády pro informační společnost (dále jen "RVIS") vznikla usnesením vlády ze dne 24. listopadu 2014 č. 961, a je stálým odborným poradním, iniciačním a koordinačním orgánem vlády pro reformu veřejné správy v oblasti rozvoje digitálních služeb ve veřejné správě, pro oblast eGovernmentu, řízení realizace Informační koncepce ČR ve smyslu zákona č. 365/2000 Sb., a využití informačních a komunikačních technologií (dále jen "ICT") ve veřejné správě, oblast reformy veřejné správy, oblast informační společnosti a další oblasti digitální agendy. Usnesením vlády České republiky č. 110 ze dne 14. února 2018 došlo ke změně statutu a zejména ke zřízení funkce vládního zmocněnce pro informační technologie a digitalizaci, který je zároveň předsedou RVIS. K 3. říjnu 2018 bylo přijato usnesení vlády České republiky č. 629, k programu Digitální Česko a návrhu změn Statutu Rady vlády pro informační společnost, kde byly přijaty změny statutu RVIS, týkající se především souladu nové struktury RVIS s programem "Digitální Česko", neboť RVIS bude jeho centrálním, koordinačním a řídicím orgánem v čele s vládním zmocněncem pro informační technologie a digitalizaci, ve spolupráci s ministerstvy, v souladu s jejich gescí, dle zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy ČR, ve znění pozdějších předpisů.²⁴

Hlavním cílem činnosti RVIS je rozvoj veřejné správy a eGovernmentu, především v oblastech vyplývajících ze strategických dokumentů Evropské komise a vlády České republiky (Strategický rámec rozvoje veřejné správy České republiky pro období 2014-2020, Strategie mezinárodní konkurenceschopnosti ČR 2012-2020, Národní program reformy České republiky 2014 a Evropa 2020). Mezi hlavní témata, kterými se RVIS zabývá, patří projektové okruhy, definování postoje České republiky k nařízení eIDAS nebo Návrh opatření zvyšující efektivitu elektronických služeb veřejné správy a podpůrných ICT služeb, který definuje slabá

---

²⁴ Rada vlády pro informační společnost. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/rada-vlady-pro-informacni-spolecnost.aspx>.

místa v oblasti ICT ve veřejné správě a navrhuje opatření, která mají tyto problematické oblasti vyřešit.²⁵

RVIS přispěje i k zavedení jednotných pravidel pro schvalování investičních záměrů a pravidel centrálního nákupu produktů a služeb v oblasti ICT. Všechny nové ICT projekty veřejné správy budou realizovány pouze v případě, že budou zapadat do tzv. Národního architektonického plánu. V souladu se záměrem sdílení dat a služeb musí platit, že služby jsou implementovány jenom jednou, jedno ministerstvo je zavádí pro celý stát.²⁶

3.2 Legislativní rámec eGovernmentu

Za primární legislativní pramen eGovernmentu lze považovat zákon 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, veřejné správy, který stanovuje práva a povinnosti které souvisejí s vytvářením, správou, provozem, užíváním a rozvojem informačních systémů veřejné správy spravovaných státními orgány nebo orgány územních samosprávných celků (dále jen "orgán veřejné správy" nebo „OVS“). Na základě tohoto zákona je dle § 5a odst. 1 vytvářena Informační koncepce ČR, stanovující cíle České republiky v oblasti informačních systémů veřejné správy (dále také jen ISVS) a obecné principy pořizování, vytváření, správy a provozování informačních systémů veřejné správy v České republice na období 5 let.

Tento zákon doplňuje množství dalších zákonů, vyhlášek a norem, mezi které patří zejména tyto zákony:

- Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech
- Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě
- Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi
- Zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti
- Zákon č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci

²⁵ Rada vlády pro informační společnost. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/rada-vlady-pro-informacni-spolecnost.aspx>.

²⁶ Rada vlády pro informační společnost. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/rada-vlady-pro-informacni-spolecnost.aspx>.

- Zákon č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce
- Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

3.2.1 Zákon 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy

Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, vešel v účinnost dne 23. října 2000 a nahradil situaci, kdy v oblasti elektronizace veřejné správy neexistoval obecný zákon, ale jen řada speciálních právních předpisů. Zákon se stal základním nástrojem koordinace a následující období je charakteristické jeho upřesňováním a také rozvojem nové legislativy, která se snaží reagovat na uvažované projekty e-governmentu v informačních politikách vlád.

V roce 2000 nešlo jednotlivé informační systémy orgánů veřejné správy považovat za funkční kooperující celek. Činnost orgánů veřejné správy byla zabezpečována autonomními informačními systémy. Komunikace mezi těmito systémy byla na různé úrovni, celkově ji však nešlo považovat za uspokojivou, vzhledem k tomu, že řada údajů bylo od občanů i právnických osob vyžadována opakovaně, přičemž s následnou vzájemnou komunikací byly problémy.²⁷

Zákon si kladl za cíl vytvořit legislativní předpoklady pro efektivní využívání informací z jednotlivých informačních systémů veřejné správy. Tehdejší nedostatečná právní úprava měla být také příčinou toho, že převažující část resortních informačních systémů shromažďoval a zpracovával informace bez dostatečné legislativní podpory. Zákon měl za úkol vytvoření veřejně přístupného informačního systému obsahujícího základní informace o dostupnosti a obsahu jednotlivých informačních systémů veřejné správy za účelem vytvoření základních podmínek pro jejich optimalizaci a zefektivnění.²⁸

3.2.2 Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech

Od 1. ledna 2010 nabyl účinnosti zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, jehož cílem bylo právní zakotvení základních registrů, jakožto unikátních zdrojů nejčastěji využívaných údajů při výkonu veřejné správy

²⁷ Důvodová zpráva k zákonu č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy.

²⁸ Důvodová zpráva k zákonu č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy.

(referenční údaje). Na základě zákona byly vytvořeny čtyři základní registry, jejichž referenční údaje jsou využívány jako jedinečné a nejdůležitější datové zdroje pro orgány veřejné moci. V praxi již tedy nebudou orgány veřejné moci zjišťovat hodnoty referenčních údajů pro své potřeby z různých zdrojů, ale pouze z těchto základních registrů. Tento přístup zajistí kvalitní údaje efektivně využívané pro výkon veřejné správy a zároveň zbaví adresáty veřejné správy, občany, povinnosti údaje opakovaně dokládat. Údaj bude sdělen pouze jednou a následně bude promítnut do základního registru a jeho prostřednictvím do dalších informačních systémů veřejné správy, resp. tzv. agendových informačních systémů.²⁹

Zákon řeší celkovou koncepci základních registrů ve smyslu naplnění vládního cíle umožnit legislativní úpravou vytvoření základních registrů veřejné správy tak, aby bylo možné bezpečné sdílení dat orgány veřejné moci. Vláda svým usnesením č. 197 ze dne 28. února 2007 schválila základní cíle *Strategie Efektivní veřejná správa a přátelské veřejné služby* (Smart Administration) v období 2007–2015. Přičemž jedním ze schválených cílů bylo vytvoření centrálních registrů veřejné správy tak, aby bylo možné bezpečné sdílení dat orgány veřejné moci. Vybudování základních registrů akcentuje rovněž dokument zpracovaný Radou vlády pro informační společnost, *Strategie rozvoje služeb pro "informační společnost"*. V tomto dokumentu bylo vybudování a zprovoznění základních registrů jednou z prioritních programových oblastí s cílem jejich zprovoznění v roce 2010.³⁰

Základními principy této právní úpravy jsou:

- Sdílení referenčních údajů orgány veřejné moci – orgány veřejné moci nebudou získávat údaje pro své potřeby z různých zdrojů, ale pouze ze základních registrů odkud budou přebírány do dalších informačních systémů veřejné správy. Tento přístup zajistí zkvalitnění údajů a zároveň umožní klientům veřejné správy hlásit údaje pouze jednou.

²⁹ Důvodová zpráva k zákonu č. 111/2009 Sb., o základních registrech.

³⁰ Důvodová zpráva k zákonu č. 111/2009 Sb., o základních registrech.

- Závazné využívání referenčních údajů orgány veřejné moci – právní úprava umožní závazné využívání referenčních údajů bez nutnosti opakovaného dokládání jejich přesnosti.³¹

3.2.3 Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě

Spisová služba má v rámci eGovernmentu zásadní význam. Za tím účelem byl schválen zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, který nabyl účinnosti 1. ledna 2005. Výkon spisové služby spočívá v „zajištění odborné správy dokumentů vzniklých z činnosti původce, popřípadě z činnosti jeho právních předchůdců, zahrnující jejich řádný příjem, evidenci, rozdělování, oběh, vyřizování, vyhotovování, podepisování, odesílání, ukládání a vyřazování ve skartačním řízení, a to včetně kontroly těchto činností.“ Přičemž metodickou pomoc ke spisové službě poskytuje Národní archiv a Státní oblastní archivy.³²

Mezi základní povinnosti veřejnoprávních původců patří výkon spisové služby v souladu s tímto zákonem a jeho prováděcími předpisy (vyhláška č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby a Národní standard pro elektronické systémy spisové služby), a to zejména:

- vydat spisový řád, kterým upraví svůj výkon spisové služby,
- označovat a ukládat dokumenty podle spisového a skartačního plánu (součásti spisového řádu),
- vyřazovat dokumenty pouze způsobem stanoveným zákonem prostřednictvím příslušného archivu,
- vykonávat spisovou službu,
- pokud vykonává spisovou službu v elektronické podobě v elektronickém systému spisové služby, musí mít být tento systém v souladu s národním standardem pro elektronické systémy spisové služby,
- pokud vykonává spisovou službu v samostatné evidenci dokumentů vedené v elektronické podobě, musí být tato v souladu s požadavky stanovenými národním standardem.³³

³¹ *Důvodová zpráva k zákonu č. 111/2009 Sb., o základních registrech.*

³² *Důvodová zpráva k zákonu č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě.*

³³ *Důvodová zpráva k zákonu č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě.*

3.2.3.1 Národní standart pro elektronické systémy spisové služby

Ministerstvo vnitra ve Věstníku Ministerstva vnitra, částka 57/2017, zveřejnilo národní standard pro elektronické systémy spisové služby (dále jen „NESSS“). Nové znění národního standardu bylo upraveno na základě praktických zkušeností původců i dodavatelů elektronických systémů spisové služby. Zároveň byla provedena celková revize původního národního standardu, která spočívala v posouzení textu a v odstranění tzv. doporučených (nepovinných) požadavků a duplicitních ustanovení.

V rámci této novelizace bylo provedeno začlenění popisu rozhraní na propojení systémů spravujících dokumenty (nového schématu XML) a došlo také ke zpřesnění schémata XML pro předávání metadat dokumentů (analogových i digitálních) k trvalému uložení do archivu jako součásti datového balíčku SIP.

Nový NSESSS již také obsahuje upravené postupy pro elektronické podepisování tak, aby vše bylo v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 (eIDAS) a zákonem č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce.

3.2.4 Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi

S účinností k 1. červenci 2009 byl schválen zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi. Předmětem zákona je úprava

- datové schránky pro komunikaci v oblasti orgánů veřejné moci – datová schránka, jejímž prostřednictvím lze činit podání kterémukoliv úřadu, úřady prostřednictvím datové schránky doručují své písemnosti příslušným adresátům (fyzickým nebo právnickým osobám), stejně jako komunikují s jinými orgány veřejné moci; veškerým úkonům, které jsou prostřednictvím elektronické přepážky činěny, je přiznána ekvivalence k úkonům učiněným písemně,
- jednoznačné identifikace subjektů při elektronické komunikaci – zavedení a sjednocení systému jednoznačné identifikace fyzických osob, právnických osob a orgánů veřejné moci při elektronické komunikaci,

- autorizované konverze dokumentů – obousměrná konverze dokumentů, tedy převod dokumentu z listinné podoby do podoby elektronické a naopak; dokumentu, jež je výstupem, se přiznávají stejné právní účinky jako ověřené kopii.³⁴

Cílem zavedení institutu datových schránek pro doručování je přiblížení orgánu veřejné moci občanovi prostřednictvím elektronických nástrojů, zefektivnění komunikace mezi občanem a orgánem veřejné moci a komunikace mezi orgány veřejné moci. Pokud orgány veřejné moci efektivně využijí skutečnosti, že jim bude doručováno v elektronické formě, bude důsledkem navrhované úpravy rovněž zefektivnění práce s dokumenty v rámci jednotlivých těchto orgánů.³⁵

V zákoně také najdeme v § 18 odst. 2 fikci podpisu, která nastane při činění úkonu prostřednictvím datové schránky vůči OVM, a přisuzuje mu stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob.

3.2.5 Zákon č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci

S účinností od 1. července 2018 byl schválen zákon č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci. Zákon usiluje o podstatně větší penetraci prostředků pro elektronickou identifikaci mezi občany České republiky, což je klíčový předpoklad pro to, aby mohlo dojít k dalšímu rozvoji on-line služeb nebo jiných činností především veřejného sektoru (návrh zákona ovšem dopadá také na soukromoprávní poskytovatele on-line služeb nebo jiných činností, které k ověření totožnosti zmocňuje konkrétní právní předpis). Bez dostatečného počtu uživatelů nikdy nebude možné dosáhnout plošného využívání těchto služeb. V rámci specifického cíle 3.1. „Dobudování funkčního rámce eGovernmentu“ Strategického rámce rozvoje veřejné správy České republiky pro období 2014-2020 bylo stanoveno klíčové opatření dobudování architektury eGovernmentu. Splnění specifického cíle má být, kromě jiného, dosaženo za pomoci realizace plošně využitelného, jednotného, státem garantovaného a v rámci Evropské unie interoperabilního systému elektronické identifikace, autentizace a autorizace pro klíčové agendové

³⁴ Důvodová zpráva k zákonu č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi.

³⁵ Důvodová zpráva k zákonu č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi.

a provozní informační systémy spravované orgány veřejné moci podle principů, které předpokládá nařízení eIDAS. Nařízení eIDAS je nutné chápat jako další krok, který má vést k vytvoření jednotného digitálního trhu. Stanovuje povinnost za určitých podmínek uznávat prostředky pro elektronickou identifikaci pro přístup k on-line službám nebo jiným činnostem poskytovaných subjekty nejen veřejného sektoru, které byly vydány v rámci oznámeného systému elektronické identifikace. Aby mohlo být výše uvedené vzájemné uznávání elektronické identifikace technicky realizovatelné, je nutné zajistit interoperabilitu oznámených systémů elektronické identifikace, a to za pomoci tzv. uzlů [čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1501]. Z tohoto důvodu je navrhováno, že uzel bude samostatnou součástí národního bodu pro identifikaci a autentizaci.³⁶

Zákon o elektronické identifikaci je koncipován jako obecný právní předpis pro prokazování totožnosti elektronickými prostředky, přičemž jiné zákony pak mohou pro konkrétní služby veřejného sektoru zvolit odlišnou právní úpravu a využívat jiná řešení. Oproti dřívějšího stavu dochází k zakotvení jednotného obecného způsobu prokazování totožnosti a státního informačního systému garantujícího „zprostředkování“ důvěryhodné elektronické identifikace vůči základním registrům (upraveny v zákonu č. 111/2009 Sb., o základních registrech). Tento informační systém bude využitelný pro služby veřejného i soukromého sektoru. V zákoně jsou taktéž stanoveny povinnosti, které musí dodržovat kvalifikovaný správce systému elektronické identifikace, držitel prostředku pro elektronickou identifikaci (např. občanského průkazu s kontaktním elektronickým čipem) a konečně kvalifikovaný poskytovatel, tj. ten, který v rámci jím poskytované on-line služby nebo jiné činnosti umožňuje elektronické identifikování adresáta služby (např. správce databáze poskytující klientovi údaje obsažené v této databázi). bylo nezbytné upravit informační systém, který zprostředkovává služby elektronické identifikace a autentizace a který tvoří základ pro poskytování této služby. V souladu s nařízením eIDAS se navrhuje tento informační systém nazvat národním bodem pro identifikaci a autentizaci. Tento národní bod pro identifikaci a autentizaci bude mít oprávnění využívat některé údaje ze základních registrů

---

³⁶ *Důvodová zpráva k zákonu č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci.*

a agendových informačních systémů. V neposlední řadě je potřeba, aby právní úprava obsahovala přestupky na úseku elektronické identifikace.³⁷

Zákon o elektronické identifikaci, který zavádí obecné principy institutu elektronické identifikace, se týká všech fyzických osob, které budou používat prostředky pro elektronickou identifikaci, a osob, které budou poskytovat služby kvalifikovaného systému elektronické identifikace a budou zahrnuty do federace poskytovatelů těchto služeb buď ex lege (v případě státních poskytovatelů) nebo po podstoupení procesu akreditace (v případě nestátních poskytovatelů). Poslední kategorií dotčených subjektů jsou kvalifikovaní poskytovatelé. Elektronická identifikace se dotkne rovněž Správy základních registrů, která bude správcem národního bodu pro identifikaci a autentizaci, tedy informačního systému veřejné správy podporujícího proces elektronické identifikace a autentizace prostřednictvím kvalifikovaného systému elektronické identifikace.³⁸

3.3 Dotčena legislativa

Další legislativou, která sice netvoří samotný eGovernment, ale úzce s ní souvisí, jsou legislativní rámce týkající se ochrany osobních údajů při jejich zpracování, kyberbezpečnosti a důvěryhodnost elektronických transakcí.

3.3.1 Nařízení GDPR

Nařízení (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“) představuje legislativní rámec ochrany osobních údajů platný na celém území EU, který hájí práva jejích občanů proti neoprávněnému zacházení s jejich daty a osobními údaji. GDPR přebírá všechny dosavadní zásady ochrany a zpracování údajů, na nichž unijní systém ochrany osobních údajů stojí a potvrzuje, že ochrana cestuje přes hranice současně s osobními údaji.³⁹

„V souladu s tím dále obecné nařízení rozvíjí a posiluje práva lidí dotčených zpracováním, a to v obou složkách: mít (získávat) informace o tom, které jejich

³⁷ Důvodová zprava k zákonu č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci.

³⁸ Důvodová zprava k zákonu č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci.

³⁹ GDPR (obecné nařízení) [online]. Dostupné z: <https://www.uoou.cz/gdpr-obecne-narizeni/ds-3938/p1=3938>.

údaje jsou zpracovávány a proč, a domáhat se dodržování pravidel, včetně nápravy stavu. GDPR klade systematicky důraz na vymahatelnost práv lidí a povinnosti správců (odpovědných za zpracování). Obsahuje proto propracovanější a náročnější pravidla pro zvláštní kategorie údajů a zpracování a současně vymáhá od správců a zpracovatelů výrazně aktivnější přístup, zejména se jedná o to, že před zahájením nového zpracování je třeba posoudit vliv jednotlivých zpracování na ochranu osobních údajů (DPIA) a zvolit vhodné nástroje ochrany údajů, za určitých podmínek si vyžádat předběžnou konzultaci u dozorového úřadu. Klíčem k nastavování povinností pro správce je rizikovitost, která je dovozována z rozsahu zpracování, zpracovávaných osobních údajů a používaných technologií. Správci a zpracovatelé jsou za určitých podmínek povinni jmenovat pověřence pro ochranu osobních údajů. Podrobněji jsou stanoveny povinnosti při zabezpečení zpracování a nově je zavedena povinnost ohlašovat případy porušení zabezpečení osobních údajů dozorovému úřadu a občanům, jichž se porušení zabezpečení týká.⁴⁰

Klíčové principy práce s osobními a citlivými údaji dle GDPR – práva vlastníka osobních údajů a povinnosti jejich zpracovatelů (pro zpracovatele povinné ze zákona, tj. OVM a bezpečnostní složky, jsou některé povinnosti omezeny):

- Zabezpečení zpracování – správce a zpracovatel má dle článku 32 nařízení GDPR s přihlédnutím ke stavu techniky, nákladům na provedení, povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování i k různě pravděpodobným a různě závažným rizikům pro práva a svobody fyzických osob, zajistit vhodná technická a organizační opatření k zajištění zabezpečení odpovídající danému riziku, včetně šifrování, pseudonymizace, integrity, důvěrnosti, testování a hodnocení.
- Právo na přístup – subjekt údajů má právo dle článku 15 nařízení GDPR získat od správce potvrzení, zda osobní údaje, které se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány, a v případě jejich zpracování má právo získat k nim přístup.

---

⁴⁰ GDPR (obecné nařízení) [online]. Dostupné z: <https://www.uouu.cz/gdpr-obecne-narizeni/ds-3938/p1=3938>.

- Právo na opravu – subjekt údajů má dle článku 16 nařízení GDPR právo na to, aby správce bez zbytečného odkladu opravil nepřesné osobní údaje, které se ho týkají.
- Právo na výmaz – subjekt údajů má dle článku 17 nařízení GDPR právo na to, aby správce bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se daného subjektu údajů týkají, a správce má povinnost osobní údaje bez zbytečného odkladu vymazat.
- Právo na přenositelnost – subjekt údajů má podle článku 20 nařízení GDPR právo získat osobní údaje, které se ho týkají, jež poskytl správci, ve strukturovaném, běžně používaném a strojově čitelném formátu, a právo předat tyto údaje jinému správci, aniž by tomu správce, kterému byly osobní údaje poskytnuty, bránil.

Zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, navazuje na obecné nařízení EU o ochraně osobních údajů fyzických osob (GDPR). Upravuje tedy ochranu osobních údajů o fyzických osobách, práva a povinnosti při zpracování těchto údajů, a stanoví podmínky, za nichž se uskutečňuje jejich předávání do jiných států

3.3.2 Zákon o kybernetické bezpečnosti

Kybernetická bezpečnost je v prostředí České republiky regulována zákonem č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti (dále jen „ZoKB“).

Kybernetickou bezpečností lze rozumět jako souhrn právních, organizačních, technických a vzdělávacích prostředků směřujících k zajištění ochrany kybernetického prostoru, jinak též zajištění bezpečnosti informací v kybernetickém prostoru. Její míra je dána stupněm zabezpečení důvěrnosti, dostupnosti a integrity aktiv, zranitelností ICT infrastruktury před možnými kybernetickými hrozbami, tj. odolností jednotlivých prvků kyberprostoru, proti neúmyslným (chybám) i úmyslným činnostem a vlivům.

Kybernetický prostorem se dle ZoKB rozumí digitální prostředí umožňující vznik, zpracování a výměnu informací, tvořené informačními systémy, a službami a sítěmi elektronických komunikací)⁴¹.

Za nejslabší článek kybernetické bezpečnosti je považován člověk – uživatel. Proto by měl pravidla bezpečného užívání ICT znát a dodržovat každý uživatel ICT, bez ohledu na to, zda je uživatelem stolního PC nebo chytrého telefonu, bez ohledu na to, zda užívá služební nebo vlastní (soukromé) zařízení.

ZoKB ukládá povinnosti v oblasti kybernetické bezpečnosti:

- Správci a provozovateli informačního nebo komunikačního systému kritické informační infrastruktury.
- Správci a provozovateli významného informačního systému.
- Orgánu, nebo osobě zajišťující významnou síť.
- Poskytovateli služby elektronických komunikací a subjektu zajišťujícímu síť elektronických komunikací), pokud není orgánem nebo osobou zajišťující významnou síť.
- Správci a provozovateli informačního systému základní služby, pokud nejsou správci nebo provozovateli kritického informačního systému nebo významného informačního systému.
- Provozovateli základní služby, pokud není správcem nebo provozovatelem informačního systému základní služby.
- Poskytovateli digitální služby.

Pro kybernetickou bezpečnost jsou pak důležité prováděcí předpisy k ZoKB, a to zejména:

- Vyhláška č. 82/2018 Sb., o kybernetické bezpečnosti,
- Vyhláška č. 317/2014 Sb., o významných informačních systémech a jejich určujících kritériích,
- Vyhláška č. 437/2017 Sb., o kritériích pro určení provozovatele základní služby,

---

⁴¹ § 2 písm. a) ZoKB

- Nařízení vlády č. 315/2014 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 432/2010 Sb., o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury.

Z hlediska strategie a koncepce problematiku zajištění kybernetické bezpečnosti rozvádí:

- Národní strategie kybernetické bezpečnosti ČR na období 2015 až 2020,
- Akční plán k Národní strategii kybernetické bezpečnosti České republiky na období let 2015 až 2020⁴², jenž byl

Zákon ukládá povinnost vybraným typům orgánů a osob zavést a provádět v jimi spravovaných informačních a komunikačních systémech bezpečnostní opatření a vést o tom příslušnou bezpečnostní dokumentaci. Účelem zavedení bezpečnostních opatření je zajištění určité úrovně bezpečnosti informačních a komunikačních systémů. Zavedení standardů má tak zejména preventivní význam, neboť systém, v němž budou příslušná bezpečnostní opatření aplikována, by měl být odolnější vůči kybernetickým útokům a současně by měl být připraven na efektivní zvládnutí kybernetických bezpečnostních událostí a incidentů.⁴³

3.3.3 Nařízení eIDAS

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014, o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (dále jen „nařízení eIDAS“ nebo jen „Nařízení“) ze dne 23. července 2014 a s účinností k 1. 7. 2016. bylo vydáno jako jedno z klíčových opatření v Aktu o jednotném trhu k uskutečnění jednotného digitálního trhu vyplývající z Digitální agendy pro Evropu.

Nařízení eIDAS stanoví, mimo jiné, právní rámec pro elektronickou identifikaci (identita, notifikace, vzájemné uznávání) elektronické podpisy a elektronické pečeti (validace a uchování), elektronická časová razítka, elektronické dokumenty, služby elektronického doporučeného doručování a certifikační služby pro autentizaci internetových stránek. Nařízení je koncipováno

⁴² schválen usnesením vlády České republiky č. 382 dne 25. 05. 2015.

⁴³ *Důvodová zpráva k zákonu č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti.*

jako technologicky neutrální a otevřené inovacím. Normy pro kvalifikované prostředky pro výše uvedené instituty a služby jsou uvedeny v tomto nařízení a jeho prováděcích aktech případně v prováděcích aktech k jiným sekundárním pramenům komunitárního práva: rozhodnutí Komise 2009/767/ES ze dne 16. 10. 2009, rozhodnutí Komise 2011/130/EU ze dne 25. 2. 2011, prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1502 ze dne 8. 9. 2015, prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/1506 ze dne 8. 9. 2015, prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1501 ze dne 8. 9. 2015, prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/806 ze dne 22. 5. 2015, prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/296 ze dne 24. 2. 2015, prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/1505 ze dne 8. 9. 2015, prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/1984 ze dne 3. 11. 2015.

Důvodová zpráva k návrhu nařízení eIDAS jako očekávaný dopad v bodu 1.4.3. předpokládá „*Stanovení jednoznačného právního prostředí pro elektronickou identifikaci, autentizaci, podpis a související důvěryhodné služby, jež zvýší pohodlí a důvěru uživatelů v digitální svět.*“⁴⁴

Mezi hlavní principy nařízení eIDAS patří: (i) Elektronickému dokumentu nesmějí být upírány právní účinky jen proto, že je elektronický; (ii) Elektronický podpis může mít jen fyzická osoba a slouží k projevu vůle; (iii) Kvalifikovaný elektronický podpis má stejnou váhu jako podpis vlastnoruční (iv) Elektronické ID (eID) slouží k prokázání identity/identifikaci a má různé úrovně záruky; (v) Elektronická identifikace umožní nejen pohodlné využívání kvalifikovaných služeb poskytujících důvěru v rámci celé EU, ale také využívání služeb e-governmentu jako „euro-občan“; (vi) Pokud dokument splňuje stanovené podmínky, musí je akceptovat úřady všech států EU. Úřady států nesmí stanovit vyšší požadavky na dokumenty, než jsou požadavky celoevropské; (vii) Pro službu elektronického doporučeného doručování platí domněnka integrity dat, odeslání a přijetí těchto dat identifikovaným odesílatelem a příjemcem, správnosti data a času odeslání a přijetí.

Nařízení eIDAS ukládá členským státům především vzájemně uznávat a přijímat oznámené elektronické identifikace a autentizace u těch internetových

---

⁴⁴ *Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o elektronické identifikaci a důvěryhodných službách pro elektronické transakce na vnitřním trhu /* COM/2012/0238 final - 2012/0146 (COD) */* [online]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52012PC0238>.

služeb, u nichž se k získání přístupu na vnitrostátní úrovni vyžaduje elektronická identifikace či autentizace.

Nařízení eIDAS má obecnou platnost, a tedy přímé právní účinky na právní řád ČR. Není jej tedy třeba transponovat do českého právního řádu, neboť již samo o sobě je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech EU.

Pro ČR tak z nařízení eIDAS vyplynulo zejména provedení adaptace právního řádu do souladu k tomuto nařízení. Těmito adaptačními předpisy je zákon č. 297/2016 Sb., o službách vytvářející důvěru pro elektronické transakce a zákon č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci.

Dopady na český právní řád lze pak definovat několika oblastmi: (i) Interoperability – vzájemné uznávání prostředků elektronické identifikace, vzájemné uznávání kvalifikovaných elektronických podpisů či pečeti a časových razítek (viz čl. 12 Nařízení); (ii) Odpovědnosti za škodu – ČR se stává odpovědnou dle čl. 11 odst. 1 nařízení eIDAS za neplnění svých povinností vyplývajících z nařízení eIDAS (iii) Spolupráce - členský stát zřizuje, udržuje a zveřejňuje důvěryhodné seznamy dle čl. 22 nařízení eIDAS; (iv) Dohledu a sankcí – ČR určí orgán dohledu vykonávající dohled nad kvalifikovanými poskytovateli služeb vytvářejících důvěru; (v) Harmonizace – ČR musí uvést národní legislativu do souladu s nařízením eIDAS.

Nařízení eIDAS ruší dosavadní směrnici 1999/93/ES o zásadách Společenství pro elektronické podpisy. V této souvislosti by tedy měl být zrušen i zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), neboť ten byl na této zrušované směrnici postaven.

Dále Nařízení stanovuje, že některé oblasti právní úpravy budou dodefinovány na národní úrovni. Jedná se zejména o stanovení orgánu dohledu a správních deliktů za jednání v rozporu s nařízením eIDAS.

V oblasti legislativní vyplývají pro ČR tyto okruhy adaptace: (i) Povinnost zajistit odpovídající opatření pro plnění úkolů v oblasti dohledu; (ii) Povinnost zřídit ve formě vhodné pro automatické zpracování, udržovat a zabezpečeným

způsobem zveřejňovat důvěryhodné seznamy; (iii); Zajistit, aby se na poskytovatele služeb vytvářejících důvěru vztahovaly vhodné sankce za porušení nařízení a adaptačního zákona; (iv) Možnost stanovit pravidla dočasného pozastavení platnosti kvalifikovaných certifikátů pro elektronický podpis a kvalifikovaných certifikátů pro elektronickou pečeť s výhradou těchto podmínek; (v) Možnost v souladu s právem Unie zachovat nebo zavést předpisy týkající se služeb vytvářejících důvěru, pokud dané služby nejsou tímto nařízením plně harmonizovány.

Z hlediska interoperability je stěžejní pro ČR a v zásadě pro celý eGovernment upravit stávající legislativu, co se týče uznávání Elektronické identifikace a elektronických podpisů (nově i pečeti), a to v souladu s principy nařízení eIDAS. Z hlediska harmonizace se pro právní řád ČR se tyto změny promítnou zejména v oblasti procesních předpisů (např. OSŘ, Správní řád, Trestní řád a další), tedy zejména tam, kde je elektronické doručování a uznávání elektronických podpisů zavedeno dle stávajících předpisů. V neposlední řadě pak veřejná správa musí od 29. 9. 2018 uznávat notifikované elektronické identity.

3.3.4 Nařízení o volném toku neosobních údajů (FFOD)

„Nové digitální technologie, jako jsou cloud computing, data velkého objemu, umělá inteligence a internet věcí (IoT), jsou navrženy tak, aby maximalizovaly efektivitu, umožnily úspory z rozsahu a nabídly nové služby. Uživatelům přinášejí výhody, jako je pružnost, produktivita, rychlost nasazení a autonomie, např. prostřednictvím strojového učení⁴⁵“.⁴⁶

Evropský parlament a Rada přijaly v zájmu dalšího zvýšení objemu přeshraniční výměny údajů a podpory ekonomiky založené na datech v listopadu 2018 na základě návrhu Evropské komise (dále jen „Komise“) nařízení (EU) 2018/1807 o rámci pro volný tok neosobních údajů v Evropské unii⁴⁷ (dále jen „nařízení o volném toku neosobních údajů“ nebo jen „FFOD“). Nařízení je použitelné ode dne 28. května 2019. Zásada volného pohybu osobních údajů je už

⁴⁵ Strojové učení je aplikací umělé inteligence, která dává systému schopnost automaticky se učit a zlepšovat na základě svých zkušeností, aniž by byl explicitně programován.

⁴⁶ *Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o rámci pro volný pohyb neosobních údajů v Evropské unii COM/2017/0495 final - 2017/0228 (COD).*

⁴⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1807 ze dne 14. listopadu 2018 o rámci pro volný tok neosobních údajů v Evropské unii, s. 59.

stanovena v nařízení (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „obecné nařízení o ochraně osobních údajů“)⁴⁸. Díky tomu nyní existuje komplexní rámec pro společný evropský datový prostor a volný pohyb všech údajů v rámci Evropské unie⁴⁹. FFOOD vytváří právní jistotu pro podniky, které tak mohou zpracovávat své údaje kdekoli v EU, zvyšuje důvěru ve služby zpracování údajů a potírá praxi obchodních proprietárních uzamčení (tzv. vendor lock-in). Tímto způsobem se pro zákazníky rozšíří možnost volby, zlepší účinnost a podpoří zavádění cloudových technologií, což povede k významným úsporám pro podniky v EU.⁵⁰

„Díky těmto dvěma nařízením mohou údaje mezi členskými státy proudit volně, což umožňuje uživatelům služeb zpracování údajů využívat údaje shromážděné na různých trzích EU ke zvýšení své produktivity a konkurenceschopnosti. Uživatelé tedy mohou plně využívat úspory z rozsahu, které velký trh EU nabízí, zlepšit svou celosvětovou konkurenceschopnost a zvýšit propojenost evropské ekonomiky založené na datech.“⁵¹

3.4 Nástroje a služby eGovernmentu

Základ eGovernmentu je ve své podstatě postaven na základě využití sdílených služeb a elektronické identifikaci. To jsou základními stavebními bloky ve smyslu využití G2C a G2G. Stavebními bloky mohou být služby back-endu (neboli služby, které pomáhají při běžné činnosti vytvářet koncové služby pro klienty), tedy nástroje a služby, které nejsou z pohledu uživatele přímo vidět, a nástroje a služby front-endu, které naopak uživatel přímo užívá. V následujících kapitolách budou popsány ty nejdůležitější z nich.

---

⁴⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.

⁴⁹ Obecné nařízení o ochraně osobních údajů se vztahuje rovněž na Evropský hospodářský prostor (EHP), který zahrnuje Island, Lichtenštejnsko a Norsko. Kromě toho je nařízením o volném toku neosobních údajů označeno jako nařízení s významem pro EHP.

⁵⁰ SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ, s. 3.

⁵¹ SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ, s. 3.

3.4.1 Elektronická identifikace

Podle §2 zákona č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci, platí, že „vyžaduje-li právní předpis nebo výkon působnosti prokázání totožnosti, lze umožnit prokázání totožnosti s využitím elektronické identifikace pouze prostřednictvím kvalifikovaného systému elektronické identifikace“. Přechodné období tohoto nařízení je dvouleté, tedy do července 2020. Znamená to, že po tomto datu bude nutné přestat používat lokální přístupové údaje.

3.4.1.1 Národní identitní autorita (NIA), národní bod

Národní bod je zřízen zákonem č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci, který zároveň stanovuje pravidla pro účastníky procesu elektronické identifikace

Národní bod slouží jako nástroj pro bezpečné a zaručené ověření totožnosti uživatele online služeb poskytovaných zejména veřejnou správou. Poskytovatelé online služeb potřebují zaručenou informaci o tom, kdo se jako klient přihlašuje k jejich poskytovaným službám. K prokazování totožnosti online formou slouží různé identifikační prostředky, jejichž poskytovatelé jsou buď státní orgány anebo získali akreditaci a jsou napojeni na národní bod. Mezi ně patří například nový občanský průkaz s čipem vydávaný po 1. 7. 2018 nebo identifikační prostředek Jméno, heslo a SMS, jehož správce je Správa základních registrů a mj. slouží pro přihlášení k uživatelskému účtu v portálu národního bodu.

Poskytovatelům služeb jsou pak veškeré údaje služeb předávány pouze v případě, že k tomu v procesu přihlašování uživatel udělí souhlas. V současné době mezi poskytovatelé služeb může patřit jen orgány veřejné správy při jejich výkonu, nikoliv soukromoprávní subjekty.

3.4.1.2 Elektronický občanský průkaz

K 01. 07. 2018 bylo v ČR zahájeno vydávání nových občanských průkazů (dále jen „OP“) s čipem umožňujícím takovýto OP využívat jako nosič elektronické identity držitele OP. Elektronický občanský průkaz tak umožňuje bezpečně se přihlašovat k dostupným online službám, které již jsou dostupné na Portálu veřejné správy (případně na Portálu občana), a jejichž nabídka se bude neustále rozšiřovat.⁵²

⁵² Zákon č. 329/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění zákona č. 197/2017 Sb.

3.4.2 Informační systém Datových schránek

Datové schránky jsou státem garantovaný nástroj, který nahrazuje klasické doporučenou úřední korespondenci, a hlavně slouží ke komunikaci s orgány veřejné moci. Všechny úřady mají povinnost upřednostnit komunikaci prostřednictvím datových schránek s každým, kdo ji má zřízenou. Povinně ze zákona mají datovou schránku zřízeny všechny orgány veřejné moci, právnické osoby zapsané v obchodním rejstříku, advokáti, daňoví poradci a insolvenční správci. Ostatní si ji mohou dobrovolně zřídit a případně jí kdykoliv znepřístupnit.

Ostatní adresáti veřejné správy můžou místo chození na poštu pro obálky s pruhem si zdarma zřídit datovou schránku a komunikovat (nejen) s úřady online odkudkoliv. Díky datovým schránkám máme vždy jistotu, že se naše podání dostalo na správný úřad. Odeslanou datovou zprávu je možné si uložit a kdykoli prokázat obsah zprávy (z podacího lístku k doporučené zásilce nevyčteme, co bylo obsahem dopisu).

3.4.3 Propojený datový fond

Propojeným datovým fondem (dále jen „PPDF“) se rozumí funkční celek obsahující systémy, komponenty a služby na centrální úrovni eGovernmentu. Z hlediska poskytovaných služeb jde o tzv. Back-End státní správy a využívají se k nakládání s transakčními daty, které jsou spojené k jednotlivým subjektům práva (fyzické osoby, právnické osoby a územní samosprávné celky) a především jejich údajů. Všechny služby PPDF (též eGON služby) jsou poskytovány zdarma na úrovni orgánů veřejné moci (též OVM) vynucovány v rámci plnění zákonné působnosti v agendě. Využívání PPDF je svázáno s několika principy a povinnostmi, které jsou popsány dále v této kapitole.

PPDF se skládá z následujících prvků eGovernmentu:

- Základní registry
- Kompozitní služby
- eGon Service Bus

Základní registry veřejné správy (dále jen „ZR“) představují jeden ze základních pilířů českého eGovernmentu, tj. procesu elektronizace veřejné správy. Cílem fungování základních registrů je zefektivnění a využití možností současných

technologií pro online přístupy k základním údajům o subjektech práv téměř kdykoli a odkudkoli. Současně však základní registry musí splňovat a zajistit efektivní, bezpečnou a transparentní výměnu přesných a aktuálních tzv. referenčních údajů. Referenčním údajem se rozumí takový údaj, který je na dotaz subjektu práva nebo OVM v rámci zákonného zmocnění vždy aktuální a garantovaný státem. Základní registry tvoří Základní registr obyvatel (též ROB), Základní registr osob (též ROS), Základní registr práv a povinností (též RPP), registr ORG a informační systém základních registrů (též ISZR)⁵³.

3.4.3.1 Kompozitní služby

Kompozitními službami se rozumí eGON služby informačního systému základních registrů, které poskytují údaje vedené v základních registrech a v agendových informačních systémech. Kompozitní služby slouží k usnadnění identifikace a následnému ztotožnění subjektů vedených v různých evidencích využitím nereferenčních údajů, které nejsou obsaženy v základních registrech. V rámci kompozitních služeb se jedná především o služby Agendového informačního systému evidence obyvatel (AISEO) a Agendového informačního systému cizinců (AISC).⁵⁴

3.4.3.2 eGON Service bus

Pokud jsou potřeba údaje o subjektu práva, která nejsou referenční, ale jsou vedena v rámci agendy veřejné správy, je možno využít referenční rozhraní veřejné správy (tzv. eGon Service Bus nebo také eGSB) definovaný zákonem 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, v platném znění. Toto rozhraní umožňuje jednotlivým agendovým informačním systémům využívat údaje vedené o jednotlivých subjektech práv v jiných agendových systémech. Každá agenda má dle tohoto zákona povinnost vydávat ze svých systémů výstupy pro další užití, což může učinit tím, že bude publikovat svoje údaje jiným agendám prostřednictvím univerzálního referenčního rozhraní, technicky implementovaného jako eGSB. Publikace je prováděna bezpečným, standardním a dokumentovaným způsobem pro oprávněné agendy.⁵⁵

⁵³ Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech

⁵⁴ *Kompozitní služby AISEO a AISC* [online]. Dostupné z: <https://www.szrcr.cz/cs/sluzby/spravci-a-vyvojari/kompozitni-sluzby-aiseo-a-aisc>.

⁵⁵ *EGON Service Bus* [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/prezentace-egsb-zapis-pdf.aspx>.

3.4.4 Veřejný datový fond

Veřejný datový fond je tvořený publikovanými veřejnými údaji veřejné správy je základní metodou pro sdílení veřejných informací mezi veřejnoprávními subjekty navzájem i pro sdílení veřejných údajů mezi veřejnoprávní a soukromoprávní sférou v ČR. Veřejný datový fond se od pouhé publikace automatizovaně čitelných otevřených dat posune též k publikaci právně závazných, platných a pravidelně aktualizovaných datových sad s jasně definovanou zodpovědností OVS za takové sady.⁵⁶

3.4.4.1 Open Data

Otevřená data se řídí zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a dále pak prováděcími právními předpisy.

Otevřená data jsou informace veřejného sektoru zveřejněná na internetu, která jsou úplná, snadno dostupná, strojově čitelná, používající standardy s volně dostupnou specifikací, zpřístupněná za jasně definovaných podmínek užití dat s minimem omezení a dostupná uživatelům při vynaložení minima možných nákladů. Veškeré informace týkající se standardů publikace a katalogizace otevřených dat, vzorových publikačních plánů, včetně otevřených formálních norem udržuje Ministerstvo vnitra na Portálu otevřených dat/⁵⁷

3.4.4.2 Národní katalog otevřených dat

Národní katalog otevřených dat (NKOD)) je informační systém veřejné správy přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup sloužící k evidování a katalogizaci informací zveřejňovaných jako otevřená data. Podle § 3 odst. 11 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím jsou zde otevřená data institucí veřejné správy katalogizována povinně. Uživatelům slouží pro snazší orientaci a vyhledávání v otevřených datech publikovaných veřejnou správou ČR z jednoho místa.⁵⁸

⁵⁶ *Informační koncepce České Republiky*, s. 16.

⁵⁷ Co jsou otevřená data?. Dostupné z: <https://opendata.gov.cz/informace:start>.

⁵⁸ Co jsou otevřená data?. Dostupné z: <https://opendata.gov.cz/informace:start>.

3.4.5 Portál veřejné správy/Portál občana

Portál veřejné správy (dále jen „PVS“) je právně upraven v zákoně č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a má být nejjednodušší cestou k informacím a službám celé veřejné správy. Na jednom místě je zde možné nalézt zveřejňované a veřejně přístupné informace veřejné správy včetně zákonů, formulářů elektronického podání, Czech POINT@home, Národního katalogu otevřených dat, Registru smluv, návodů na řešení všech životních situací ve vztahu k orgánům veřejné moci a seznamu datových stránek. Součástí portálu je i přímý přístup do uživatelského portálu datových schránek a na informační stránky Czech POINTu. Svým zaměřením je určen pro širokou veřejnost, státní správu a amosprávu, státní i soukromé organizace včetně podnikatelů, živnostníků a cizinců. Tomuto dělení odpovídá i struktura nabízených informací s rozdělením na čtyři informační sekce pro občany, pro podnikatele, pro cizince a pro orgány veřejné správy. Správce PVS (Ministerstvo vnitra), pouze zajišťuje technickou funkcionalitu, která slouží k víceméně automatizovanému dodání a publikaci obsahu.⁵⁹

Obsahem portálu jsou:

- Životní situace – strukturované popisy řešení úkonů ve vztahu ke státní správě. Jednotlivé popisy mají přesně danou strukturu, kterou při zveřejnění zadává a za správnost návodu odpovídá vždy uvedená instituce. Kromě popisu samotné životní situace je u každého záznamu uveden odkaz na stránku úřadu nebo instituce v rámci Portálu veřejné správy, kde lze nalézt všechny ostatní životní situace, které daný úřad publikoval a také seznam všech dalších publikovaných informací včetně elektronických formulářů, které daná instituce připravila pro elektronické podání.
- Věstníky – publikační sbírky předpisů a metodických pokynů vydávané ústředními správními orgány a dalšími institucemi v souladu s § 4 odst. 2 písm. h) a § 5 odst. 3 zákona č. 365/2000 Sb. o informačních systémech veřejné správy. V rámci Portálu

⁵⁹ Portál veřejné správy. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/portal-verejne-spravy.aspx>.

veřejné správy jsou věstníky vydávány a jsou k dispozici ke stažení ve formátu PDF. Každý věstník obsahuje informaci o tom, která instituce jej zveřejnila a od kterého data je předpis nebo metodický pokyn účinný.

- Povinně zveřejňované informace – jedná se o informace, které jsou zveřejňovány jednotlivými orgány veřejné správy na základě různých legislativních předpisů.
- Formuláře elektronického podání – Každý orgán veřejné moci může na portále zveřejnit elektronický formulář, prostřednictvím kterého mohou občané, podnikatelé nebo právnické osoby provést podání vůči konkrétnímu orgánu prostřednictvím datové schránky.
- Zákony – umožňují vyhledávání informací v databázi legislativních norem a zákonů právního informačního systému ASPI.
- Seznam držitelů datových schránek – Obsahuje aktuální údaje o držitelích datových schránek. Obsahuje základní identifikační údaje pro všechny aktuálně zpřístupněné datové schránky s výjimkou těch fyzických osob, které požádaly o vymazání z tohoto seznamu. U datových schránek orgánů veřejné moci je navíc publikována řada doprovodných informací, např. o struktuře organizace, úředních hodinách, atd.
- Otevřená data – tato sekce obsahuje odkaz na Národní katalog otevřených dat, který obsahuje otevřené datové sady zveřejněné jednotlivými orgány veřejné správy v ČR a Registr smluv.⁶⁰

Portál veřejné správy je tak základní front-endovou službou pro interakci adresátů veřejné správy vůči orgánům veřejné moci. Jeho součástí je portál občana, který nabízí mimo jiné přihlášení občanů prostřednictvím elektronického občanského průkazu, nastavit si zde svůj osobní profil a využít přímo napojených služeb některých úřadu jako je například výpis z karty řidiče apod.

---

⁶⁰ Portál veřejné správy. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/portal-verejne-spravy.aspx>.

3.4.6 Czech POINT

Czech POINT je legislativně zakotven v § 8a a § 8b zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, v platném znění. Dalšími důležitými zákony, které využívají Czech POINT jako kontaktní místo pro využití svým služeb, je zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů a zákon č. 111/20019 Sb., o základních registrech, v platném znění. Další poskytované služby jsou pak definovány ve speciálních zákonech.

Czech POINT (Český Podací Ověřovací a Informační Národní Terminál) je univerzálním kontaktním místem veřejné správy poskytující občanům například ověřené výpisy z informačních systémů veřejné správy, např. Výpis z Rejstříku trestů, Výpis z Katastru nemovitostí, Výpis z bodového hodnocení řidiče, Výpis z Veřejných rejstříků atd. a řadu dalších služeb, např. umožňuje přijímat podání Žádosti o zřízení datové schránky nebo autorizovanou konverzi dokumentů. V roce 2017 byla zavedena nová agenda "Zprostředkovaná identifikace". Czech POINT je jedním ze systémů českého eGovernmentu, který již 10 let funguje a naplňuje heslo: "obíhat mají data, ne občan".⁶¹

Základní myšlenkou informačního systému Czech POINT je, že v něm nejsou nikde ukládána data, a jen loguje pouze uskutečněnou událost, kdo a kdy ji provedl a o jakou operaci se jednalo.

Informační systém Czech POINT poskytuje 2 uživatelská rozhraní:

- a) rozhraní pro kontaktní místa veřejné správy,
- b) rozhraní pro úředníky orgánů veřejné moci, pro vnitřní potřebu úřadu - CzechPOINT@office.

3.4.6.1 Rozhraní pro kontaktní místa veřejné správy

Kontaktní místa veřejné správy představují síť kontaktních pracovišť, na kterých si občané a podnikatelé mohou fyzicky požádat o tzv. „asistovanou službu“, tzn., že za občana asistent zpracovává elektronickými nástroji jeho požadavky, např. žádá o ověřený výstup - výpis z veřejných i neveřejných rejstříků a registrů a činí vybraná podání vůči veřejné správě. Tato služba je ve většině případů zpoplatněna správním poplatkem dle zákona č. 634/2004 Sb., o správních

---

⁶¹ ŠPAČEK, David. *EGovernment*, s. 86.

poplatcích. Asistovanou službu provádí zákonem určené orgány veřejné moci (notáři, krajské úřady, matriční úřady, držitel poštovní licence, tj. Česká pošta a Hospodářská komora). Na dobrovolně bázi ji může vykonávat dále jakýkoliv obecní úřad, úřad městské části nebo městského obvodu a vybrané zastupitelské úřady České republiky, případně i banky na základě žádosti o udělení autorizace. Vyhláška č. 364/2009 Sb., o kontaktních místech veřejné správy, která se jednou ročně aktualizuje, definuje aktuální seznam kontaktním míst.

Rozsah poskytovaných služeb na kontaktních místech veřejné správy se odvíjí od aktuálního stavu legislativy, a lze je obecně rozdělit do těchto kategorií:

- výpisy z informačních systémů veřejné správy – např. výpis z Rejstříku trestů nebo Katastru nemovitostí, z registru řidičů, výpis z veřejného rejstříku atp.,
- podání vůči státní správě – např. ohlášení živnosti do registru živnostenského podnikání,
- agenda základních registrů – např. výpisy ze základních registrů, nebo podání žádosti o změnu údajů,
- agenda datových schránek – např. žádost o zřízení datové schránky, žádost o zneplatnění přístupových údajů a vydání nových atd.,
- autorizovaná konverze na žádost a související služby – tj. převedení listinného dokumentu do elektronické podoby a naopak. Součástí je i služba Úschovny a Centrálního úložiště ověřovacích doložek,
- agenda zprostředkovaná identifikace osoby – agenda slouží i pro registraci hráčů k internetovým hazardním hrám a je součástí opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti.⁶²

3.4.6.2 Rozhraní pro úředníky orgánů veřejné moci, pro vnitřní potřebu úřadu – CzechPOINT@office

Dalším rozhraním je CzechPOINT@office, které je neveřejným prostředím určeným pro úředníky orgánů veřejné moci, pro vnitřní potřebu úřadu.

---

⁶² ŠPAČEK, David. *EGovernment*, s. 81.

Prostřednictvím CzechPOINT@office lze jednak získávat výpisy a opisy z rejstříků a registrů z moci úřední, či provádět autorizovanou konverzi dokumentů z moci úřední. CzechPOINT@office je ale také editačním nástrojem, prostřednictvím kterého lze editovat cílové rejstříky a evidence, např. aktualizace údajů v rámci agendy evidence obyvatel (včetně matričních a soudních úkonů) a agendy evidence přestupků. Řízení přístupu orgánů veřejné moci k poskytovaným službám CzechPOINT@office se řídí na základě aktuálně platné legislativy. Z toho vyplývá, že každému orgánu veřejné moci jsou zpřístupněny jen takové služby/agendy, ve kterých vykonává působnost.⁶³

3.4.7 CMS/KIVS

Centrální místo Služeb - Komunikační infrastruktura Informačních systémů veřejné správy (CMS KIVS) je projektem, který redukuje přílišnou byrokracii ve vztahu občan/firma vs. veřejná správa. KIVS je navržena jako centralizovaná komunikační infrastruktura s Centrálním místem služeb, které je jediným místem výměny dat mezi jednotlivými informačními systémy veřejné správy a zároveň jediným místem propojení k veřejné síti internet a specifických neveřejných sítí např. sítí Evropské unie. CMS tvoří geograficky redundantní komunikační infrastruktura zahrnující tři datová centra a krajské konektory propojené sítí velkokapacitních linek. Infrastruktura je budována dostatečně robustní, aby vyhovovala nejen současným požadavkům, ale i očekávanému nárůstu výměny dat a rozsahu služeb ve veřejné správě v příštích letech. Součástí projektu je i rozsáhlá aplikační platforma.⁶⁴

3.4.7.1 Komunikační infrastruktura veřejné správy

KIVS je jednotná komunikační infrastruktura pro podporu elektronického úřadování. Slouží k bezpečnému propojení orgánů veřejné správy mezi sebou a s veřejností. Je založena na Koncepti KIVS, která byla schválena usnesením vlády. KIVS slouží ke garantované, bezpečné a auditovatelné výměně informací mezi jednotlivými orgány veřejné správy.

⁶³ ŠPAČEK, David. *EGovernment*, s. 82.

⁶⁴ *Koncepce rozvoje Komunikační infrastruktury veřejné správy 2013-2017*.

KIVS je tvořena (definována) prováděcími smlouvami mezi provozovatelem a jednotlivými orgány veřejné moci a Centrálním místem služeb (CMS).

3.4.7.2 Centrální místo služeb

Zásadní částí KIVS je Centrální místo služeb (CMS), které je jediným místem výměny dat mezi jednotlivými ISVS a zároveň jediným místem propojení k veřejné síti Internet a ke specifickým neveřejným sítím (např. síť EU). Cílem je zejména vybudování Prostoru Centrálních eGON služeb, jež bude poskytovat celoplošné služby zaměstnancům orgánů veřejné moci případně přímo soukromoprávním uživatelům. Typickými příklady jsou Centrální registry, systém Czech POINT a Datové schránky. Součástí CMS je Interconnect CMS, což je prostředí umožňující připojení jednotlivých telekomunikačních operátorů, kteří poskytují služby KIVS. Hlavním cílem CMS je umožnit pracovníkům státní správy, krajských úřadů a místní samosprávy ČR snadný přístup k informacím a informačním systémům, které potřebují ke své práci a k plnění legislativních nároků.⁶⁵

K zajištění tohoto cíle nabízí CMS řadu služeb (úplný seznam je v Katalogu služeb CMS):

- Žádost o přístup k CMS – Přístup do CMS lze získat na základě vyplnění a odeslání formuláře žádosti. Na jeho základě Ministerstvo vnitra nastaví v Jednotném identitním prostoru (JIP) možnost přidělovat zaměstnancům úřadu potřebná práva (role).
- Publikace aplikační služby – CMS poskytuje technickou infrastrukturu, jejímž prostřednictvím může orgán veřejné správy nabízet k vyžití aplikační služby svých informačních systémů.
- Přístup k aplikační službě – CMS poskytuje technickou infrastrukturu, jejímž prostřednictvím může orgán veřejné správy využívat aplikační služby publikované v CMS jiným orgánem veřejné moci.

---

⁶⁵ *Koncepce rozvoje Komunikační infrastruktury veřejné správy 2013-2017.*

- Připojení OVM k CMS – Pro využívání služeb CMS je nezbytné fyzické připojení orgánu veřejné moci (LAN nebo konkrétní počítač) k CMS a to prostřednictvím:
  - operátora KIVS (komerční telekomunikační firmy s podepsanou smlouvou s provozovatelem CMS),
  - krajské sítě nebo
  - internetu (za využití VPN).
- Umístění aplikace do Národního datového centra (NDC) – pomáhá zajistit podmínky umístění aplikace poskytující centrální eGON služby do NDC. Zprostředkuje pronájem konektivity mezi dvěma NDC a připojení instancí aplikace k CMS formou VPN. Tedy vydávání certifikátů pro připojení k CMS přes VPN.
- Služby eGSB (eGON Service Bus) – specializovaný software určený k propojování aplikací pomocí zasílání datových zpráv. K eGSB se z jedné strany připojují aplikace, které nabízejí aplikační služby a data, a z druhé strany se připojují klientské aplikace, které nabízené služby a data využívají.
- Služby certifikační autority – neveřejná certifikační autorita pro vydávání certifikátů pro účely připojení IPsec a SSL VPN přes internet.
- Připojení OVM do Internetu – při připojení do CMS přes operátora KIVS je možné využít služby pro připojení do internetu.
- Elektronická pošta – služba přesměrování elektronické pošty (v CMS nejsou žádné schránky). V CMS probíhá antivirová, antispamová a další bezpečnostní kontroly.
- Jmenné služby (DNS) – jedná se o jmenné služby směrem do Internetu.
- Služby TESTA-ng – jedná se o zákaznickou službu přístupu do sítě EU. Služba je vždy zřizována na základě individuálního zákaznického projektu v souladu s požadavky EU pro provoz této sítě.

- Přístup k záznamům o provozu – poskytování údajů ve formě statistických reportů a zpřístupnění jednotlivých záznamů. Záznamy neobsahují datový obsah komunikace, ale jen základní metadata (odesílatel, příjemce, čas, velikost ad.).⁶⁶

3.4.7.3 Kooperace mezi KIVS a CMS

CMS slouží jako hlavní propojovací místo eGovernmentu a zajišťuje služby pro jeho čtyři základní komunikační prostředí. Těmito prostředími jsou:

- prostředí Internetu,
- prostředí KIVS,
- prostředí Centrálních eGON služeb,
- prostředí komunikační infrastruktury EU (např. TESTA-ng).

Důležitou motivací dalšího rozvoje KIVS je využití, posílení a další rozšiřování přínosů stávající koncepce KIVS, které spočívají zejména v koordinovaném efektivním rozvoji telekomunikační infrastruktury státu, využití a posílení pozice celé veřejné správy jakožto odběratele velkého objemu telekomunikačních služeb a vytváření podmínek pro realizaci významných projektů státu v oblasti informačních technologií.⁶⁷

3.5 Současné strategie a koncepce eGovernmentu

3.6 Program „Digitální Česko“

Program „Digitální Česko“ je souborem koncepcí zajišťujících předpoklady dlouhodobé prosperity České republiky v prostředí probíhající „digitální revoluce“, které bylo schváleno usnesením vlády ČR č. 629 ze dne 3. října 2018, k programu „Digitální Česko“ a návrhu změn statutu Rady vlády pro informační společnost. Jeho náplň je možné definovat pojmem: Strategie koordinované a komplexní digitalizace České republiky 2018+ „Digitální Česko“ zastřešuje tři hlavní pilíře (dílčí koncepce/strategie), které tvoří jeden logický celek s velkým počtem vnitřních vazeb, ale zároveň ve struktuře reflektují zacílení na různé příjemce a rovněž odlišnosti dané současným legislativním vymezením:

⁶⁶ *Koncepce rozvoje Komunikační infrastruktury veřejné správy 2013-2017.*

⁶⁷ *Koncepce rozvoje Komunikační infrastruktury veřejné správy 2013-2017, s. 14.*

1. Česko v digitální Evropě
2. Informační koncepce České republiky, (Digitální veřejná správa)
3. Koncepce Digitální ekonomika a společnost⁶⁸

„Program „Digitální Česko“ je tvořen vrcholovými cíli uvedených dílčích strategií. Pokrývá oblasti od interakce České republiky v Evropské unii (dále „EU“) v digitální agendě (1), přes digitální veřejnou správu (2), až po přípravu a interakci společnosti a ekonomiky České republiky na konzumaci digitalizace (3). Hlavním důvodem rozdělení materiálu do tří pilířů je konzistence a kontinuita daná již přijatými materiály na úrovni EU i ČR a potřeba shody s platnou národní legislativou, která poměrně přesně vymezuje obsahový rámec Informační koncepce ČR. Centrálním, koordinačním a řídicím orgánem programu "Digitální Česko" je Rada vlády pro informační společnost, v čele s vládním zmocněncem pro informační technologie a digitalizaci, ve spolupráci s ministerstvy, v souladu s jejich gescí, dle zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy ČR, ve znění pozdějších předpisů.“⁶⁹

3.6.1 Česko v digitální Evropě

Koncepce Česko v digitální Evropě si klade ambici zajistit jednotný a proaktivní/inovativní přístup České republiky k problematice digitální agendy na úrovni Evropské unie, a to v souladu s moderními technologickými trendy, s kritickým respektem k platné regulaci vycházející z EU a rovněž s důsledným prosazováním priorit, zájmů a národních specifik České republiky. V této oblasti se jedná o soubor cílů orientovaných na budování vyjednávacích pozic a jejich využití k získání optimálních přínosů pro českou veřejnost (občany i podnikatele) i výkon veřejné moci na národní úrovni.⁷⁰

3.6.1.1 Hlavní cíle pilíře „Česko v digitální Evropě“

1. Institucionální zajištění koordinace a financování implementace koncepce

⁶⁸ Rada vlády pro informační společnost [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/rada-vlady-pro-informacni-spolecnost.aspx>.

⁶⁹ Zpráva o plnění programu "Digitální Česko" [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/zprava-o-plneni-programu-digitalni-cesko.aspx>, s. 3.

⁷⁰ Zpráva o plnění programu "Digitální Česko" [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/zprava-o-plneni-programu-digitalni-cesko.aspx>, s. 6.

2. Zajištění komunikace o aktuálních tématech a příležitostech v digitální agendě EU

3.6.2 Koncepce Digitální ekonomika a společnost

„Koncepce Digitální ekonomika a společnost (dále jen „DES“) je komplexním strategickým dokumentem s primárním zaměřením na národní strategii k příslušným hlavním cílům a přesahem na klíčové aktivity v EU. Koncepce přitom navazuje na Akční plán pro společnost 4.0 a další dřívější vládní strategie (Akční plán pro rozvoj digitálního trhu, Digitální Česko 2.0 ad.). Řeší průřezově problematiku, jejíž části leží mimo přímou gesci veřejné moci. Jedná se zejména o podporu pozitivních aspektů společenských i ekonomických změn souvisejících s digitální revolucí a minimalizaci negativních dopadů (např. na pracovní trh). Účelem koncepce je zajistit koordinaci agend spadajících do různých oblastí digitální ekonomiky a života společnosti napříč veřejnou správou, hospodářskými a sociálními partnery, akademickou sférou a odbornou veřejností. Do této oblasti spadá řada iniciativ, či potenciálních výzev, jako např. výzkum, vývoj a inovace, umělá inteligence, infrastruktura pro technologie HPC, využití block-chains pro rozvoj ekonomiky, podpora budování a propojování sítě Digital Innovation Hubs, využití Cloud Computingu, Průmysl 4.0, Stavebnictví 4.0, Koncept SMART Region/City/Village, Elektronické zdravotnictví (eHealth, Health 4.0), Digitální vzdělávání a Elektronická kultura (eCulture).“⁷¹

Hlavní cíle koncepce „Digitální ekonomika a společnost“ jsou:

1. Efektivnější systém přímé i nepřímé podpory výzkumu, vývoje a inovací
2. Zralost a připravenost sektorů ekonomiky na digitální transformaci
3. Připravenost občanů na změny trhu práce, vzdělávání a rozvoj digitálních dovedností
4. Podpora konektivity a infrastruktury digitální ekonomiky a společnosti
5. Zajištění bezpečnosti a důvěry v prostředí digitální ekonomiky a společnosti
6. Legislativa podporující všechny aspekty digitální ekonomiky a společnosti

---

⁷¹ Zpráva o plnění programu "Digitální Česko" [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/zprava-o-plneni-programu-digitalni-cesko.aspx>, s. 6.

7. Optimální systém financování digitální ekonomiky a společnosti
8. Institucionální zajištění centrální koordinace politik na podporu digitální ekonomiky a společnosti⁷²

3.6.3 Informační koncepce

Informační koncepce ČR (Digitální veřejná správa) je zaměřena na digitalizaci v oblasti výkonu veřejné moci na národní úrovni. Je vytvořena na základě pověření uvedené v § 5a odst. 1 zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Stanovuje hlavní cíle v oblasti budování informačních systémů veřejné správy a dále stanoví obecné principy pořizování, vytváření, správy a provozování informačních systémů veřejné správy.⁷³

Informační koncepce ČR navazuje také na strategický cíl SC3: Dobudování eGovernmentu, aktuálně platného strategického materiálu veřejné správy Strategický rámec rozvoje veřejné správy ČR pro období 2014-2020⁷⁴ (dále jen „SRR VS“) a dále jej rozvádí tak, aby se mohl uplatnit při dlouhodobém řízení rozvoje IS jednotlivých OVS. Kromě úzké provazby s materiálem Digitální Česko je Informační koncepce provázána také se vznikajícím strategickým materiálem Klientsky orientovaná veřejná správa 2030⁷⁵, který bude na SRR VS navazovat jak časově, tak i tematicky, a jehož vytvoření bylo uloženo usnesením vlády č. 680 ze dne 27. srpna 2014. Na základě úzké provazby mezi oběma materiály jsou vztahy oblastí Governmentu a eGovernmentu vzájemně koordinovány Radou vlády pro informační společnost a Radou vlády pro veřejnou správu.⁷⁶

---

⁷² Zpráva o plnění programu "Digitální Česko" [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/zprava-o-plneni-programu-digitalni-cesko.aspx>, s. 7.

⁷³ „Digitální Česko“ Vládní program digitalizace České republiky 2018+, s. 3.

⁷⁴ Strategický rámec rozvoje veřejné správy České republiky pro období 2014-2020 [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/strategicky-ramec-rozvoje.aspx>.

⁷⁵ Koncepce Klientsky orientovaná veřejná správa 2030. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/koncepce-klientsky-orientovana-verejna-sprava-2030.aspx>.

⁷⁶ „Digitální Česko“ Vládní program digitalizace České republiky 2018+, s. 10.

3.6.3.1 Základní principy eGovernmentu dle Informační koncepce

Základní zásady (architektonických principů) Informační koncepce ČR přebírá ze Sdělení komise – Akční plán EU pro eGovernment na období 2016-2020 Urychlování digitální transformace veřejné správy⁷⁷:

- Standardně digitalizované (Digital by default) - OVS mají poskytovat služby primárně digitálně a samoobslužně; zároveň musí udržovat otevřené i další kanály pro ty, kteří nemohou buď z vlastního rozhodnutí, nebo z technických důvodů využívat digitální služby. Kromě toho veřejné služby mají být poskytovány i asistovaně prostřednictvím jednotného kontaktního místa a prostřednictvím různých obslužných kanálů. Subjekt práva musí však mít právo zvolit si pro komunikaci s veřejnou správou i tradiční obslužné přepážky jednotlivých OVM (opt out princip).
- Zásada „pouze jednou“ (Once only) - OVS musí zaručit, že občané a podniky poskytují stejné informace celé veřejné správě pouze jednou. Je-li to zákonem povolené, orgány veřejné správy využívají při výkonu působnosti tyto sdílené údaje opakovaně, přičemž musí dodržovat pravidla ochrany údajů.
- Podpora začlenění a přístupnost (Inclusiveness and Accessibility) - OVS musí digitální veřejné služby koncipovat tak, aby standardně podporovaly začlenění a vyhovovaly různým potřebám (např. starších lidí a lidí s postižením (přístupnost)).
- Otevřenost a transparentnost (Openness and Transparency) - OVS mezi sebou mají sdílet informace a data a musí občanům a podnikům umožnit přístup ke kontrole vlastních údajů a možné opravy; musí uživatelům umožnit sledování správních procesů, které se jich týkají a musí do koncipování a poskytování služeb zapojit zúčastněné strany (např. podniky, výzkumné pracovníky a neziskové organizace) a spolupracovat s nimi.
- Přeshraniční přístup jako standard (Crossborder interoperability) - OVS mají relevantní digitální služby zpřístupnit napříč hranicemi a mají

---

⁷⁷ SDĚLENÍ KOMISE: Akční plán EU pro „eGovernment“ na období 2016–2020 Urychlování digitální transformace veřejné správy COM/2016/0179 final.

zabránit dalšímu růstu jejich fragmentace, a tím usnadnit mobilitu na jednotném trhu.

- Interoperabilita jako standard (*Interoperability by design*) - Veřejné služby mají být koncipovány tak, aby hladce fungovaly v rámci celého jednotného trhu a napříč různými organizačními jednotkami, a opíraly se o volný pohyb údajů a digitálních služeb v Evropské unii. Současně je nezbytné zajistit interoperabilitu veřejných služeb uvnitř veřejné správy ČR jako předpoklad odstranění místní příslušnosti a snížení věcné příslušnosti služeb VS.
- Důvěryhodnost a bezpečnost (*Security by design*) - Všechny iniciativy mají přesahovat pouhé dodržování právního rámce pro ochranu osobních údajů a soukromí a bezpečnost informačních technologií a mají tyto prvky zahrnout již do fáze přípravy architektury výkonu služeb VS. Dodržování zásad záměrné a standardní ochrany osobních údajů (Privacy by design a Privacy by default), omezení zpracování osobních údajů jeho účelem a minimalizace zpracovávaných osobních údajů je zásadní. Jde o důležité základní předpoklady pro zvýšení důvěry a rozšíření využívání digitálních služeb.⁷⁸

3.6.3.2 Další obecné principy

Informační koncepce ČR nad rámec principů dle Akčního plánu pro eGovernment 2016-2020 přidává ještě následující architektonické principy, které ve svých opatřeních podporuje:

- Jeden stát (*Whole-of-Government*) - Všechny iniciativy a veřejné služby mají být postaveny na společném přístupu ministerstev a dalších OVM k vytvoření a poskytování služeb veřejné správy a postupném odbourávání nežádoucího resortismu a tvorby duplicit. Zásadou je sdílení nezbytné infrastruktury pro realizaci jednotlivých služeb na všech úrovních veřejné správy i mezi nimi.
- Sdílené služby veřejné správy (*Shared Services*) - Budování a využívání sdílených služeb ve veřejné správě je jedním ze

---

⁷⁸ Informační koncepce České Republiky, s. 17.

základních principů eGovernmentu. Pokud bude výsledkem nové či upravované legislativy služba veřejné správy, má být koncipována jako služba sdílená nebo s využitím sdílených služeb.

- Přípravenost na změny (*Flexibility*) - Legislativa i IT řešení podpory poskytování služeb veřejné správy musí být navrhovány tak, aby umožňovaly rozhodnutí reagující pružně na změnu zákonných parametrů služeb, změnu technologie, změnu dodavatele a další přicházející změny a potřeby.
- eGovernment jako platforma (*Embedded eGovernment*) - Požadavky a služby veřejné správy, stejně jako technické prostředky pro jejich naplnění, musí být co nejlépe „vestavěny“ do každodenních procesů a funkcí klientů veřejné správy, občanů a zejména podniků, a jejich běžných IT a komunikačních prostředků tak, aby pro ně bylo co nejsnazší dostát svým povinnostem vůči veřejné správě a dosáhnout svých práv.
- Vnitřně pouze digitální (*Inside only digital*) - Jediný, kdo má právo vyžadovat listinné vstupy nebo výstupy je pouze klient veřejné správy. Od přijetí podání až do vypravení a doručení rozhodnutí nebo jiného výstupu, stejně jako komunikace mezi úřady navzájem a všechny interní provozní procesy veřejné správy, musí být plně elektronické, bezpapírové. Jenom tak mohou naplnit ostatní výše uvedené principy.
- Otevřená data jako standard (*Open Data by default*) - Veřejné údaje evidované orgány veřejné správy ve spravovaných ISVS musí být zveřejňovány jako otevřená data. Pro neveřejné údaje musí být jako otevřená data zveřejňována jejich anonymizovaná podoba, souhrn nebo statistika. V případě, že orgány veřejné správy sdílejí veřejné údaje (včetně anonymizované podoby neveřejných údajů, souhrnů nebo statistik) musí je sdílet jako otevřená data.
- Technologická neutralita (*Technological neutrality*) - Digitální služby veřejné správy musí být technologicky nezávislé a neutrální. Musí být garantováno, že přístup k veřejným

službám není závislý na konkrétní (předem určené) platformě či technologii.

- Uživatelská přívětivost (*User-friendliness*) - Musí být kladen důraz na uživatelskou přívětivost zaváděných digitálních služeb veřejné správy. Služby musí být na prvním místě srozumitelné, uzpůsobené rozdílným požadavkům různých cílových skupin uživatelů služeb v populaci. Služba má být z hlediska uživatelského rozhraní otevřená, nesmí se omezovat na proprietární rozhraní nebo jediný standard a předjímat jediný způsob využití služby.
- Konsolidace a propojování informačních systémů veřejné správy (*IT Consolidation*) - Je nutno budovat ISVS efektivně a snažit se i pro nové úkoly využívat v maximální míře již systémy stávající. Informační systémy veřejné správy je nutné rozložit do procesně (funkčně) ucelených menších komponent, a tyto komponenty maximálně sdílet pro obdobné požadavky více agend jednoho OVS nebo i mezi nimi. Stejně nezbytné je zajistit propojování ISVS a jejich údajů v případech, pokud jsou pro výkon agend užitečné a ze zákona dostupné.
- Omezení budování monolitických systémů – Soutěžení menších, vzájemně provázaných celků bude představovat více a nových možností dodávat státu i pro menší dodavatele. Cílem je soutěžit nejlepší v dané oblasti, ne největší na trhu. Přitom dekompozice stávajících velkých systémů a výstavba nových řešení složených z komponent současně podporuje procesně orientovanou konsolidaci a sdílení prvků řešení, viz předchozí princip.⁷⁹

Všechny uvedené principy musí být zachovány nejen v jednotlivých ICT, ale i vzájemně mezi sebou, tedy eGovernmentu jako celku. Pro všechny OVS je nepřijatelné tvořit či provozovat duplicitní informační systémy či jejich funkce, tzn. každý úřad by měl pro výkon jedné agendy pouze jeden systém s výjimkou

---

⁷⁹ *Informační koncepce České Republiky*, s. 19.

odůvodněných případů, jako je např. zvláštní režim ochrany informací nebo přechodné řešení výměny systému za jiný.

3.6.3.3 Hlavní cíle informační koncepce ČR

V následujících kapitole budou jsou rozvedeny podstaty jednotlivých hlavních cílů a jejich dílčí cíle.

3.6.3.4 Uživatelsky přívětivé a efektivní „on-line“ služby pro občany a firmy

Cíl *Uživatelsky přívětivé a efektivní „on-line“ služby pro občany a firmy* představuje realizaci konkrétních služeb eGovernmentu pro všechny skupiny veřejnosti, mimo jiné v souvislosti s přijatým nařízením o zřízení jednotné digitální brány⁸⁰. Nestačí, aby on-line služby byly pouze přívětivé, musí být rovněž bezpečné a efektivnější jak pro klienta, tak pro úřad. Primárně jde o služby tzv. první volby umožňující řešení nejběžnějších životních situací v různých agendách veřejné správy ČR, a jako takové musí být navrhovány a budovány. Důležitou roli hrají rovněž firmy ICT sektoru, které doplňují služby státu o kategorii komerčních služeb souvisejících se službami veřejné správy. Pokud má být vize ČR naplněna (ČR se má využívat služeb eGovernmentu dostat mezi vyspělé země), tak musí být naše metodika hodnocení eGovernmentu v ČR zejména v souladu s metodikou DESI indexu Evropské komise, ale i EGDI indexu OSN (musíme měřit stejné věci a stejnými měřítky). Tato kategorie služeb (používá se rovněž termín z angličtiny „front-office“ ve smyslu obsluhy koncových uživatelů služeb veřejné správy) zahrnuje různé komunikační kanály (rozhraní) od samoobslužných plně digitálních po asistované s pomocí úředníka. Budované služby lze obecně dělit na tři skupiny:

- informační služby (zejména poskytování informací a znalostí veřejnosti),
- interaktivní služby (individuální poskytování personalizovaných informací různými informačními kanály) a
- transakční služby (typicky podání všech typů, včetně provedení platby nebo rezervace termínu pro prezenční jednání, získání potvrzení a doručení rozhodnutí úřadu).⁸¹

⁸⁰ NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/1724, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012.

⁸¹ *Informační koncepce České Republiky*, s. 3.

Současně usilujeme o implementaci co nejvíce tzv. integrovaných on-line služeb veřejné správy, propojujících všechny tři předchozí skupiny on-line více úřadů služeb dohromady na jednom místě, zakrývajících tak pro identifikovaného autentizovaného a autorizovaného klienta skutečnou složitost a komplexnost výkonu působnosti veřejné moci v ČR. Externí služby pro klienty nebudou nikde dostatečně funkční bez zásadní proměny vnitřního chodu úřadů a bez jeho trvalých změn (zlepšování, adaptace). Cesta k samoobslužným on-line službám musí vést přes zásadní zjednodušování a elektronizaci celých jejich realizačních procesů. Zjednodušování komunikace a procesů je pak vedle digitalizace jedním ze základních zdrojů efektivity veřejné správy a nedílnou součástí zodpovědnosti věcných správců za procesy správy těchto služeb. Cílem eGovernmentu není pouze rozvoj rozmanitých online služeb, ale též jejich sjednocování a konsolidace do společných integrovaných on-line služeb, viz princip „Jeden stát (*Whole-of-Government*)“. Výše zmíněné aktivity budou v souladu s přijatým nařízením o zřízení jednotné digitální brány⁸² a harmonogram implementace těchto aktivit bude odpovídat termínům stanovených tímto nařízením.⁸³ Dílčí cíle pak jsou:

- Vytvoření národního katalogu a vyhledávače služeb veřejné správy
- Centrální informační služby nové generace
- Rozvoj sdílených služeb univerzálních obslužných kanálů
- Rozvoj on-line „front-office“ služeb jednotlivých rezortů
- Zlepšení národního katalogu otevřených dat
- Zavedení rolí v OVS, zodpovědných za elektronickou obsluhu klientů, napříč agendami, a stanovení správců služeb.
- Vytvoření systému zpracování podnětů a návrhů veřejnosti na zlepšování služeb
- Zařazení metodik UX/UI do tvorby informačních systémů⁸⁴

3.6.3.5 Digitálně přívětivá legislativa (DPL)

Zlepšení oblasti služeb eGovernmentu je podmíněno odpovídající legislativou – stávající i nově přijímanou. Kvalitní legislativní proces je základem

---

⁸² NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/1724, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012.

⁸³ Informační koncepce České Republiky.

⁸⁴ Informační koncepce České Republiky.

jak pro přijímání nových právních norem, tak novelizaci těch stávajících (zde ve smyslu jejich „digitální přívětivosti“, která by se měla stát přirozenou součástí nově přijímaných i revidovaných právních norem). Pravidla digitalizace služeb veřejné správy jsou vytvářena jak na národní úrovni, tak také na evropské úrovni, kde by se v tomto ohledu měla ČR stát aktivním členským státem a více ovlivňovat již samotnou tvorbu nových legislativních i nelegislativních opatření EU. Právní úprava na národní úrovni by měla využívat transpozičních možností, které evropské právo připouští a zároveň by měla svou dikcí umožnit a podpořit rozvoj moderních technologií. Právní řád by měl být jako celek nejen digitálně přívětivý, ale zároveň by neměl klást překážky ve využívání možností digitálních nástrojů a služeb, které odpovídají technologickým standardům 21. století. Dílčí cíle:

- Při tvorbě legislativy upravující digitální oblasti se budou zpracovatelé řídit doporučeními obsaženými v Zásadách pro tvorbu digitálně přívětivé legislativy.
- podílet se na tvorbě evropské digitální legislativy
- Dokončení projektů eSbírka a eLegislativa
- Průběžné analyzování platných právních předpisů (zákonů, vyhlášek, nařízení a usnesení vlády) a návrhy novel agendových zákonů a základních procesních předpisů
- Právní zakotvení a/nebo posílení práv občanů a firem na digitální služby
- Analýza účinnosti všech zákonů a vyhlášek eGovernmentu a jejich případná aktualizace
- Analyzovat a umožnit přesah služeb eGovernmentu a jejich využití pro soukromoprávní subjekty
- Vydat metodiku pro zadávání veřejných zakázek v oblasti ICT, případně upravit Zákon o veřejných zakázkách⁸⁵

3.6.3.6 Rozvoj celkového prostředí podporujícího digitální technologie

Cílem opatření je ve spolupráci se sociálními partnery a s dalšími subjekty vytvořit prostředí, podporující českou společnost v digitální transformaci. Plnění tohoto cíle je spolu s legislativními úpravami klíčovým předpokladem významného

---

⁸⁵ *Informační koncepce České Republiky.*

posunu v celé oblasti vzdělávání, výzkumu a vývoje, ICT infrastruktury, legislativy, trhu práce, standardizace a kybernetické bezpečnosti. Je třeba se zaměřit na vytvoření příznivých podmínek pro oblast eGovernmentu. Podporovat firmy a občany v přijímání digitálních technologií. Vytvořit prostředí příznivé pro vznik, vývoj a testování digitálních a mobilních služeb a s tím související nastavení očekávání občanů. Za „digitalizaci“ se přirozeně považuje transformace dosud nedigitalizovaného obsahu na plně digitální, nicméně spadá sem i posun ve významné a komplikované oblasti zavedení průkazné elektronické identity všech subjektů a rovněž zkvalitnění dosud nekvalitního, již existujícího digitálního obsahu (např. obsah Registru práv a povinností). Z hlediska předpokladů efektivního využití eGovernmentu a zlepšení mezinárodní konkurenceschopnosti ČR tvoří zásadní oblast rovněž rozvoj vysokorychlostních sítí, zejména dostupnosti vysokorychlostního internetu. Do tohoto cíle rovněž spadá rozvoj komunikační infrastruktury veřejné správy. Dílčími cíli jsou:

- aktivně prosazovat alokaci prostředků z ESIF na podporu prostředí digitálních technologií
- Digitalizace dosud nedigitalizovaného obsahu
- Vytvoření prostředí pro dlouhodobé ukládání a archivaci digitálního (úředního) obsahu
- Zkvalitnění, aktualizace a validace obsahu Registru práv a povinností
- Aktualizace a realizace strategie v oblasti budování a využívání komunikační infrastruktury veřejné správy.
- Zavedení systému důvěryhodné elektronické identifikace do praxe
- Vytvoření základních služeb a implementace strategie sdílení dat mezi veřejnou správou a privátním sektorem formou Digitální technické mapy ČR⁸⁶

3.6.3.7 Zvýšení kapacit a kompetencí zaměstnanců ve veřejné správě

V návaznosti na rozšiřování pravomocí a zodpovědností pracovníků při transformaci úřadů jsou zvýšení úrovně kompetencí (způsobilostí), celková kapacita a její efektivní využití, zejména u zaměstnanců ICT ve státním sektoru,

---

⁸⁶ *Informační koncepce České Republiky.*

klíčovou prioritou IKČR. Ačkoli koncepce počítá s radikálně lepším využitím expertů i služeb privátního sektoru, nemohou být veřejnoprávní eGovernment služby na privátním sektoru závislé. Řada historických „vendor lock-in“ řešení je kromě finančních ztrát pro eGovernment rovněž významnou brzdou rozvoje. Celkové řešení cíle nebude ani jednoduché, ani krátké. Nicméně vhodně definovaná strategie může přinést poměrně brzy významné přínosy. Jde i o novou politiku vyhledávání a práce se zejména IT speciality v rámci státu, propagaci a budování image této práce, lepší propojení potřeb státu v oblasti digitálních služeb a vzdělávacího systému. Nutno rozlišovat fungující, dlouhodobé a vyvážené partnerství s „férovými“ podmínkami pro obě strany, s možností „exitu“ od vendor-lock-in. Tento cíl zahrnuje realizaci konkrétních úkolů tak, aby vnitřní struktura, funkce a výkonnost orgánů veřejné správy a jejich připravenost k implementaci neustálých změn a zlepšování odpovídala stupňujícím se požadavkům na množství a kvalitu elektronických služeb veřejné správy a na nákladovou efektivitu jejich realizace. To představuje i rostoucí požadavky na množství a kvalitu zaměstnanců ICT, ale i v ostatních rolích, podílejících se na klíčových změnách, a to i přes zvyšující se efektivitu úřadů celkově. Úřady musí rozumět svým službám, musí mít dostatečnou kapacitu, kompetenci a zodpovědnost za jejich trvalý rozvoj podle měnící se legislativy, podle zpětné vazby na služby od klientů, podle jejich měnících se uživatelských zvyklostí a podle měnících se technologických možností a standardů. Kapacity kompetentních úředníků pro jejich zapojení do návrhů a realizací změn je potřebné zvyšovat i jejich uvolněním díky rostoucí vnitřní efektivitě úřadů, ať už je to pokračující digitalizace a zjednodušování vnitřních procesů úřadů a poskytnutí jednoduchých a konsolidovaných elektronických nástrojů, jako je portál úředníka. Dílčí cíle pak jsou:

- Návrh změn systemizace a katalogizace ICT profesí
- Návrh a realizace opatření pro získání, udržení a rozvoj klíčových specialistů
- Ve spolupráci s Vysokými školami navrhnout a realizovat systém, který zajistí vyšší příliv kvalitních absolventů v požadovaných odbornostech
- Zvýšení celkových odborných kapacit s využitím sdílených kompetenčních center

- Ustavení transformačních útvarů Projektové kanceláře a Architektonické kanceláře
- Podpora kompetencí a zajištění kapacit pro realizaci změn
- Zavedení moderních principů procesního řízení a řízení služeb ve veřejné správě
- Zavedení systému vzdělávání zaměstnanců pro řízení a realizaci změn směrem k efektivnímu eGovernmentu⁸⁷

3.6.3.8 Efektivní a centrálně koordinované ICT veřejné správy

Do působnosti plnění tohoto významného cíle patří zejména celkové řízení realizace IKČR a celková centrální koordinace rozvoje oblasti eGovernmentu. Jedná se tedy v porovnání s ostatními cíli více o dlouhodobý proces řízení/implementace strategie. Právě zde jsou jasně definovatelné cíle střednědobého charakteru schopné přinést významná zlepšení celku, jako je zavedení řízení eGovernmentu pomocí standardizovaných principů a postupů „Enterprise architektury“, zlepšení řízení souvisejících znalostí, implementace architektury sdílených služeb do jednotlivých struktur orgánů veřejné moci, zavedení centralizovaného řízení státních podniků a agentur specializovaných na poskytování ICT služeb a vybudování institucionální kompetence metodicky řídit procesy útvary informatiky OVS a řídit všechny fáze životního cyklu ISVS, za účelem optimalizace výkonnosti a celkové efektivity eGovernmentu jako celku. V případě zavádění centralizovaného řízení pak bude nutné zhodnotit jeho nelegislativní i legislativní možnosti řešení s ohledem na jeho dopady do oblasti hospodářské soutěže, zadávání veřejných zakázek, rozpočtových pravidel i nakládání s majetkem státu (např. novelizaci zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku a dalších). Cílem je, na základě centralizované znalosti o záměrech modernizace a rozvoje ICT VS, tyto akce začít navzájem koordinovat, minimalizovat jejich zbytečné překryvy a maximálně využít možnou synergií disponibilních finančních, personálních i časových zdrojů a znalostí všech stupňů VS ČR. Dílčí cíle jsou:

- Implementace procesu řízení Informační koncepce ČR

---

⁸⁷ Informační koncepce České Republiky.

- Alokace adekvátních lidských a finančních zdrojů pro realizaci IK ČR.
- Vybudování centrální odborné kompetence a kapacity k metodickému řízení procesů řízení ICT v OVS
- Zavedení principů a postupů „Enterprise architektury“ do řízení eGovernmentu všech úrovní
- Realizace optimálního modelu koordinace činnosti státních organizací a podniků, specializovaných na poskytování ICT služeb
- Vytvoření eGovernment cloudu
- Vydání a aktualizace národních funkčních a servisních standardů
- Posílení meziresortní spolupráce při budování ICT řešení
- Podpora sdílení údajů agendových systémů pro výkon agendy státní správy v přenesené působnosti.
- Podpora budování agendových systémů v samosprávné působnosti, spisové služby a oběhu dokumentů a provozních systémů (Mail, ERP, HR)
- Propojený datový fond
- Veřejný datový fond
- GeoInformace.
- Zajištění zpětné vazby realizace IKČR⁸⁸

3.7 Připravovaná legislativa a projekty

V rámci naplnění cílů programu Digitálního Česka probíhají v ČR aktivity a projekty jako je např. Návrh zákona na digitální službu atd. Níže jsou uvedené některé z nich.

3.7.1 Návrh zákona o právu na digitální služby

Hlavním cílem návrhu je zásadním způsobem posílit práva fyzických a právnických osob v pozici uživatelů služeb, tj. „klientů orgánů veřejné moci“, na poskytnutí služeb orgánů veřejné moci elektronicky, tj. formou digitální služby, protože v současné době neexistuje ucelená právní úprava postavení uživatelů služeb při poskytování služeb orgány veřejné moci. Doposud ani neexistuje žádný

---

⁸⁸ *Informační koncepce České Republiky.*

relevantní a státem garantovaný přehled služeb orgánů veřejné moci (respektive jejich úkonů vůči uživatelům služeb), na které má de facto každá osoba při splnění příslušných předpokladů právo a které je orgán veřejné moci povinen poskytnout. Předkladatel si klade touto právní úpravou proto za cíl změnit a poskytnout uživatelům služeb větší právní jistotu při využívání digitálních služeb, a zároveň právní nárok na ně.⁸⁹

„Celý princip navrhované právní úpravy je záměrně vystavěn na zásadní systémové změně dosavadního paradigmatu v přístupu k úpravě vazeb mezi orgány veřejné moci jako poskytovateli veřejné služby a uživateli těchto služeb. Návrh ve své konstrukci zakotvuje právo „fyzických a právnických osob na poskytnutí digitálních služeb orgány veřejné moci při výkonu jejich působnosti“ a zároveň „povinnost orgánů veřejné moci poskytovat digitální služby“, i když konkrétní povinnosti takovou digitální službu poskytnout jsou nezřídka v právních předpisech již přirozeně zakotveny. Vedle obecného práva na poskytnutí digitální služby, tedy práva na poskytnutí služby v elektronické podobě jako digitální, byla pak v souladu s výše uvedeným zákonem zakotvena i vzájemně podmíněná povinnost orgánu veřejné moci takovou digitální službu uživateli služby poskytnout. Zvolený postup by měl vést k vyšší vymahatelnosti stanovených práv uživatelů služby a měl by mít motivační efekt na příslušné orgány veřejné moci. Zároveň primární udělení práva na digitální službu je v souladu s pojetím činnosti orgánů veřejné moci jako především služby veřejnosti.“⁹⁰

3.7.2 Projekt eSbirka a eLegislativa

Projekt eSbirka a eLegislativa si klade za cíl zajistit zvýšení dostupnosti, přehlednosti a srozumitelnosti platného práva a zvýšení kvality, efektivity a transparentnosti jeho tvorby. Tento cíl má být realizován vytvořením moderních nástrojů pro tvorbu práva, pro oběh legislativních dokumentů, pro přístup k aktuálně platnému a účinnému právu a zároveň přijetí nezbytných legislativních změn upravujících nové postupy tvorby a vyhlásování práva.⁹¹

⁸⁹ Sněmovní tisk 447/0, část č. 1/4 N.z. o právu na digitální služby.

⁹⁰ Sněmovní tisk 447/0, část č. 1/4 N.z. o právu na digitální služby.

⁹¹ ESbirka a eLegislativa [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/esbirka-a-elegislativa.aspx>.

Elektronický systém Sbírký zákonů a mezinárodních smluv má být jediným místem pro závazné elektronické vyhlášení Sbírký zákonů a mezinárodních smluv a má zároveň sloužit jako oficiální a ověřený původní zdroj právních informací. Portálová část má obsahovat závazná elektronická znění právních aktů vyhlášených ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv. Druhá část má obsahovat databázi informací o právních aktech sloužící k pružné práci s texty právních předpisů a související dokumenty. Systém umožní i vyhlášení závazné listinné podoby právního předpisu textově zcela identické s podobou elektronickou, přičemž přednost má mít verze elektronická, jakožto primární pramen práva. Systém bude také propojen se systémy Evropské unie EUR-Lex⁹² a N-Lex⁹³ pro usnadnění mezinárodní výměny právních informací.⁹⁴

Elektronický systém tvorby právních předpisů (e-Legislativa) poskytne zejména editor pro tvorbu a projednání právních předpisů v úplném znění (e-Šablona) zpracovávající pravidla tvorby formy a obsahu právního předpisu, a právní tezaurus a slovník CzechVoc pro přehlednost a postupné sjednocování právní terminologie. Bude umožněna tvorba a projednávání právních předpisů v úplném znění a za tím účelem bude vytvořeno přehledné prostředí pro tvorbu práva, které umožní reflektovat všechny aspekty jeho tvorby. e-Legislativa ve spolupráci se systémem eKLEP a informačním systémem Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu ČR zajistí jednotný systém pro celý životní cyklus právních předpisů, a to oběh, podepisování a vyhlášení návrhu právního předpisu a pro předkládání schváleného právního předpisu redakci Sbírký zákonů a mezinárodních smluv k vyhlášení. Systém výrazně sníží výskyt legislativně technických chyb a zvýší transparentnost legislativního procesu.⁹⁵

3.7.3 eGovernment cloud

Projekt⁹⁶ eGovernment cloud (dále jen „eGC“) má ve své gesci Ministerstvo vnitra má dle na základě usnesení vlády č. 1050/2016 Sb., ke Strategickému rámci

⁹² Stránky EUR-Lex poskytují přístup k Úřednímu věstníku Evropské unie, právu EU, přípravným dokumentům, judikatuře EU, mezinárodním dohodám a dokumentům ESVO.

⁹³ N-Lex je společný vstupní bod do databázi vnitrostátních právních předpisů jednotlivých zemí EU

⁹⁴ *ESbírka a eLegislativa* [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/esbirka-a-elegislativa.aspx>.

⁹⁵ *ESbírka a eLegislativa* [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/esbirka-a-elegislativa.aspx>.

⁹⁶ projekt Příprava vybudování eGC

Národního cloud computingu – eGovernment cloud, a usnesení vlády č. 749/2018 Sb., o souhrnné analytické zprávě, výstupu Fáze I. projektu Příprava vybudování eGovernment cloudu. Činnost Řídícího orgánu eGC (dále jen „ŘOeGC“) je podporována Poradním orgánem eGC vzniklým z pracovní skupiny Rady vlády pro informační společnost pro přípravu vybudování eGC. Projekt je ŘOeGC koordinován se strategií "Digitální Česko", zejména s jejím pilířem "Informační koncepce České republiky", přičemž naplňuje dílčí cíl 5.5 Informační koncepce ČR (Vytvoření eGovernment cloudu) a dále k naplnění řady dalších dílčích cílů.⁹⁷

Hlavním cílem Projektu je naplnění strategie 3E (při současném zvýšení kvality a bezpečnosti) při pořizování a provozu informačních systémů veřejné správy (dále jen "ISVS") využíváním sdílených cloudových služeb eGC. Dalším cílem projektu eGC je v maximální míře usnadnit jednotlivým správcům ISVS architektonické, bezpečnostní, nákupní a projektové procesy využíváním služeb eGC. Z celkového a dlouhodobého pohledu je souvisejícím cílem eGC také konsolidace datových center a ICT platform veřejné správy. Služby eGC zahrnují tři hlavní kategorie cloudových služeb:

- IaaS (*Infrastructure as a Service*) – služby na úrovni datových center, sítí a HW,
- PaaS (*Platform as a Service*) – služby na úrovni standardních SW platform, jako jsou databáze, webové servery a
- SaaS (*Software as a Service*) - kompletní funkcionalita standardních nebo standardizovatelných aplikací poskytovaná jako služba, např. e-mail, ekonomický systém, spisová služba apod..⁹⁸

Komerční část eGC (dále jen „KeGC“) poskytne služby provozované komerčními subjekty s využitím jejich vlastních datových center a komunikační infrastruktury. Státní část eGC (dále jen „SeGC“) pak poskytne služby provozované v datových centrech a na HW a SW platformách v majetku státu a provozované organizacemi řízenými státem. ŘOeGC na centrální úrovni koordinuje budování

⁹⁷ *EGovernment cloud* [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/egovernment-cloud.aspx>.

⁹⁸ *EGovernment cloud* [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/egovernment-cloud.aspx>.

a rozvoj eGC, rozvíjí a udržuje metodické postupy pro eGC, kontroluje a řídí soutěžní mechanismus KeGC a nabídku služeb SeGC. ŘOeGC vybuduje a bude spravovat také Portál eGC, na kterém bude zveřejňovat Katalogy služeb eGC a poskytovat správcům IS informační a metodickou podporu pro využívání eGC.⁹⁹

3.7.4 Bankovní identita (projekt SONIA)

Česká bankovní asociace (dále jen „CBA“) připravuje komerční digitalizační projekt s názvem SONIA. Budou-li úspěšně prosazeny potřebné legislativní změny, dostane 5,5 milionů stávajících zákazníků bank z řad fyzických osob možnost při využívání služeb eGovernmentu či soukromých firem prokazovat svoji „digitální identitu“ prostřednictvím své stávající bankovní identity (dále jen „bankID“). Za tuto službu nebudou platit nic občané ani úřady. Dle CBA může využívání prověřené a bezpečné bankovní identity posílit důvěru a rozvoj digitální ekonomiky a mohl by být současně jakýmsi příspěvkem bank do vládního programu pro Digitální Česko. Uvedené řešení však nenahrazuje stávající možnost prokazování identifikace prostřednictvím elektronického občanského průkazu nebo prostřednictvím přihlášení do datových schránek, ale bude její alternativou. Nad rámec stávajícího využití tento systém umožní i plošné prokazování totožnosti lidí v „digitálním“ světě při komunikaci se soukromými subjekty, zejména se bude jednat o prokazování identity vůči komerčním digitálním službám a eshopům.¹⁰⁰

CBA vedla k tomuto projektu zjištění, že bankovní identita je nejrozšířenějším nástrojem digitálního ověřování totožnosti pro přihlašování do internetového bankovníctví, která je prověřená a důvěryhodná. Projekty spočívající ve spolupráci bank a státu při ověřování „digitální“ totožnosti již mnoho let úspěšně usnadňují každodenní činnosti obyvatel v mnoha zahraničních zemích. Pozitivní zkušenosti s ní mají např. v Dánsku, Švédsku, Kanadě, ale i v Indii či Spojených arabských emirátech.¹⁰¹

---

⁹⁹ *EGovernment cloud* [online]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/egovernment-cloud.aspx>.

¹⁰⁰ *Projekt SONIA: bankovní identita jako nová „digitální občanka“ pro služby státu i soukromých firem* [online]. Dostupné z: <https://www.czech-ba.cz/cs/media-servis/tiskove-zpravy/projekt-sonia-bankovni-identita-jako-nova-digitalni-obcanka-pro-sluzby-statu-i-soukromych-firem>.

¹⁰¹ *Projekt SONIA: bankovní identita jako nová „digitální občanka“ pro služby státu i soukromých firem* [online]. Dostupné z: <https://www.czech-ba.cz/cs/media-servis/tiskove-zpravy/projekt-sonia-bankovni-identita-jako-nova-digitalni-obcanka-pro-sluzby-statu-i-soukromych-firem>.

Legislativní zakotvení bankovní identity se předpokládá prostřednictvím návrhu novely zákona č. 21/1992 Sb., o bankách. Dle tohoto návrhu bude ověření prostřednictvím bankID provedeno pouze na základě aktivity a souhlasu občana. Ověření identity hodlá CBA občanům i úřadům poskytnout zdarma. Zpoplatnění se má týkat pouze komerčních poskytovatelů služeb.

4 Komparace s vybranými státy

Každoročně vydává platforma Joinup pod záštitou Evropské komise hodnocení všech členských zemí z hlediska e-governmentu, aby vyzdvihla nové úspěchy, či upozornila na nedostatky. Ze statistik poskytnutých Eurostatem lze vypořádat, že Česká republika ve většině případů zaostává za průměrem EU.

Největší nedostatky z hlediska užívání elektronických služeb jsou v počtu jedinců využívajících internetu ke komunikaci s orgány veřejné moci a získávání oficiálních formulářů. Pod evropským průměrem se ale Česká republika nachází i v případě získávání veřejných informací.¹⁰²

Předmětem komparace je přiblížit situaci ve vybraných státech v oblasti elektronické komunikace s občany a obecně s veřejností. Každý stát má v tomto ohledu prostředek obdobný datovým schránkám, prostřednictvím kterého s veřejností komunikuje. Každý stát však přistoupil, těmto projektům velmi individuálně a s rozdílnou úspěšností. Jako měřítko úspěšnosti lze zvolit ukazatele počtu uživatelů těchto služeb proti počtu obyvatel a počtu odeslaných či přijatých zpráv na uživatele.

4.1 eGovernment v Estonsku

Za informační politiky státu a její rozvoj je odpovědné Ministerstvo hospodářství a spojů, které vypracovává státní hospodářskou politiku a plán hospodářského rozvoje státu a zároveň připravuje příslušnou legislativu v oblastech informatiky, rozvoje státních informačních systémů, výzkumu a rozvoje a inovace. Na ministerstvu byl taktéž zřízen Úřad pro informační systém (*Riigi Infosüsteemi Amet*), který má na starosti koordinaci rozvoje a správu státního informačního systému, organizuje aktivity v oblasti informační bezpečnosti a řeší bezpečnostní incidenty. Úřad také poskytuje poradenství poskytovatelům veřejných služeb v otázkách správy informačních systémů.¹⁰³

---

¹⁰² *Digital Government Factsheets – Czech Republic* [online]. Dostupné z: https://joinup.ec.europa.eu/sites/default/files/inline-files/Digital_Government_Factsheets_Czech%20Republic_2019.pdf.

¹⁰³ MICÍČOVÁ, B. *Digitalizace státní správy v evropských zemích*, s. 6.

Rada e-Estonska (*E-Eesti nõukogu*), je vládním výborem pod jehož řízení spadá rozvoj digitální společnosti a elektronické správy v Estonsku, zejména pak implementace národní digitální agendy.¹⁰⁴

Za poměrně unikátní projekt ve své době v rámci digitalizace veřejné správy je považován projekt tzv. e-Pobytu (*e-Residency*), který byl první svého druhu na světě. Projekt umožňuje získat estonskou elektronickou identitu, tzv. elektronický pobyt i cizincům. Elektronický pobyt je výhradně elektronickou identitou pro komunikaci na dálku s orgány veřejné správy, který má např. usnadnit cizincům zakládání estonských společností na dálku (i těm, kteří do Estonska nikdy nepřicestují). V počátcích měl projekt e-Pobytu také významnou symbolickou úlohu a měl ukázat, že estonská veřejná správa může poskytovat služby všem (např. založení obchodní společnosti), bez ohledu na státní občanství a bez ohledu na to, zda je daná osoba oprávněna fyzicky pobývat na území.¹⁰⁵

4.1.1 Služba ID DigiDoc

Obdobou datových schránek je v Estonsku služba ID DigiDoc, která slouží k zabezpečené autorizované elektronické komunikaci s autentifikací mezi veřejností, soukromým sektorem a veřejným sektorem. Služba je provozována od roku 2005 pomocí zpráv zabezpečených elektronickým certifikátem, přičemž příjem dokumentů je zdarma. Každý uživatel má k dispozici úložný prostor (10MB), ze kterého jsou zprávy po 6 měsících odstraňovány. Již v roce 2012 bylo prostřednictvím této služby odesláno zhruba 100 milionů digitálních zpráv. K vysokému počtu odeslaných zpráv dopomohl fakt, že do určitého množství je prostřednictvím služby umožněno odesílat zásilky zdarma. Uživatelské rozhraní je řešeno prostřednictvím proprietárního webového portálu.¹⁰⁶

4.2 Dánsko

V Dánsku spadá elektronizace státní správy do gesce Ministerstva financí, které za tím účelem zřídilo Agenturu pro digitalizaci (*Digitaliseringsstyrelsen*).

¹⁰⁴ *E-Estonia Council* [online]. Dostupné z: <https://www.riigikantslei.ee/en/supporting-government/e-estonia-council>.

¹⁰⁵ *Estonia's e-Residency 2.0 white paper* [online]. Dostupné z: <https://medium.com/e-residency-blog/estonian-president-kersti-kaljulaid-reveals-the-future-direction-of-e-residency-5b1177dfa78c>.

¹⁰⁶ *Datové schránky*, s. 12.

Agentura má za úkol koordinovat naplňování národní strategie digitalizace¹⁰⁷. Dále v oblasti elektronizace působí Ministerstvo průmyslu, obchodu a finančních věcí, které zastřešuje digitalizaci v podnikatelském prostředí a v souvislosti s veřejnými službami pro podnikatele, a to ve spolupráci s Ministerstvem financí, při kterém byla zřízena Agentura pro vládní IT služby (*Statens IT*). Agentura má za úkol vytvoření základů pro další digitalizaci centrální vlády a odpovídá za zajištění efektivních a konzistentních administrativních IT služeb v celé ústřední státní správě.¹⁰⁸

4.2.1 Služba e-Boks

V Dánsku je obdobou datových schránek služba e-Boks, která zahájila činnost již v roce 2001. Služba poskytuje možnost zřízení digitální schránky, prostřednictvím které je možné obdržet poštu od podnikatelských subjektů a veřejné správy. Dále umožňuje zasílání výplatních pásek zaměstnancům veřejné správy, což se projevilo v dosažení efektivní úspory nákladů odesílatelů. Jako dobrý nápad se ukázalo poskytnutí využití této služby i soukromému sektoru, neboť v současné době si výplatní pásku nechává zasílat více než 2 miliony uživatelů. Služba byla dále rozšířena na obousměrný komunikační kanál mezi občany, podnikatelskými subjekty a úřady¹⁰⁹, přičemž odesílání zpráv je zpoplatněno. Služba poskytuje možnost archívu, do kterého si mohou uživatelé nahrát soubory až na 7 let.¹¹⁰

V roce 2013 vešel v účinnost zákon „Law on public digital mail“, podle kterého je každá společnost povinna podobně jako v České republice disponovat digitální schránkou. A obdobně je veřejná správa je povinna při komunikaci s adresáty preferovat doručování do schránky e-Boks (samozřejmě v případech, kdy adresát digitální schránkou disponuje).

4.3 Německo

Za eGovernment v Německu je odpovědné Spolkové ministerstvo vnitra potažmo jeho Úřad federálního vládního komisaře pro informační technologie

¹⁰⁷ *Digitaliseringsstyrelsen* [online]. Dostupné z: <https://digst.dk/>.

¹⁰⁸ MIČÍČOVÁ, B. *Digitalizace státní správy v evropských zemích*.

¹⁰⁹ *E-Boks - Secure distribution* [online]. Dostupné z: <https://www.e-boks.com/corporate/en/solutions/secure-distribution/>.

¹¹⁰ *Datové schránky*, s. 8.

(*Beauftragter für Informationstechnik*). Komisař tohoto úřadu je pak dle rozhodnutí vlády odpovědný vypracování strategie eGovernmentu a bezpečnosti pro federální IT. dohled nad bezpečností federálních IT, vývoj architektury, standardů a metod pro federální IT a dohled nad poskytováním centrální IT infrastruktury federální vlády. Komisař je také předsedou Rady IT a Řídícího skupiny IT, a je též zástupcem federace v Radě pro plánování IT. Dále se podílí na procesu rozhodování o všech důležitých legislativních předpisech v oblasti IT.¹¹¹

4.3.1 Služba DE-mail

V Německu je obdobou českých datových schránek je služba DeMail. Jedná se službu zabezpečené autorizované elektronické komunikace s autentifikací. Na rozdíl od datových schránek se nejedná o centrální řešení, ale řešení decentralizované, pro které jsou s úřady definovány normy, které musí řešení zapojené do této služby splňovat. Od roku 2011 platí zákon, který vymezuje právní rámec provozu schránek DeMail. Tím je umožněna komunikace prostřednictvím DeMail komukoliv, kdo si schránku tohoto typu zřídí. Využití služby DeMail je založeno na dobrovolné bázi, přičemž provozovatelé DeMailu jsou soukromé firmy, které si navzájem konkurují. Služba je zpoplatněna a za odeslání pošty prostřednictvím této služby je zpoplatněno mezi € 0,33 a € 0,39 za standardní elektronicky odeslanou zprávu, zatímco odeslání standardního dopisu tradiční poštou stojí € 0,58 (odeslání doporučeného dopisu koncového zákazníka přijde na € 1,60). Uživatelské rozhraní je postaveno na webovém portálu jednotlivých provozovatelů služby.¹¹²

Za konkurenční řešení DeMail by mohlo být považována služba E-postbrief provozovaná společností Deutsche post, ale je určeno pouze pro obousměrnou komunikaci mezi podnikatelskými subjekty a fyzickými osobami, tedy nikoliv pro komunikaci s úřady.

---

¹¹¹ MIČÍČOVÁ, B. *Digitalizace státní správy v evropských zemích*, s. 9.

¹¹² *Datové schránky*, s. 79.

5 Závěr

Shrneme-li naše poznatky, můžeme konstatovat, že Evropská komise v rámci naplňování jednotného digitálního trhu, respektive elektronizace veřejné správy, je poměrně plodná z hlediska progresu a kontinuity při plnění svých strategických cílů. Zároveň lze pozorovat odborné a komplexní analýzy vybrané problematiky. Přesto ve vztahu ke členským státům, zejména pak v České republice, až do nedávna nedocházelo k naplňování jednotlivých cílů a strategických priorit.

Česká republika povětšinou implementovala strategie pouze do nutné míry a sama nebyla až na pár výjimek v tomto směru iniciativní. To se například projevovalo pozdními transpozicemi směrnic EU (např. u zákona o zadávání veřejných zakázek) či pozdní adaptací nařízení do českého právního prostředí (např. u zákona o zpracování osobních údajů).

V předchozích letech si nešlo nevšimnout nedostatečné koordinaci při budování informačních systémů veřejné správy mezi jednotlivými vládními resorty. Ačkoliv existoval vždy existoval úřad zabývající se eGovernmentem respektive elektronizací veřejné správy na poli koordinační či koncepční (např. ÚSIS, ÚVIS či Ministerstvo informatiky), nebyl patrný poměrně žádný koncepční vliv na ostatní resorty co se týče spolupráce či součinnosti při tvorbě a uplatňování strategických záměrů digitální transformace veřejné správy. Tato situace následně vedla k nedostatečnou interoperabilitě mezi jednotlivými informačními systémy veřejné správy.

Kromě nízké interoperability jednotlivých informačních systémů veřejné správy, taktéž neschopnosti vyvíjené informační systémy řádně rozvíjet a inovovat v důsledku nedostatků práv k vlastním informačním systémům či nemožnosti tento rozvoj zadat ve veřejné soutěži (např. kvůli vendor-lockingu). Obvyklou příčinou tohoto stavu byla neschopnost správně nastavit zadávací podmínky k tvorbě těchto systému tak, jak je obvykle zvykem u soukromých korporací. To má za následek těžkopádnost a uživatelsky nepříjemné prostředí případně závislost na dodavateli, což se promítá do skepticismu a následně do neefektivity zaměstnanců veřejné správy a samotných uživatelů.

Přesto lze konstatovat, že stát se nakonec poučil z poměrně nepříznivého vývoje elektronizace veřejné správy. Přechodem kompetencí z Ministerstva informatiky na Ministerstvo vnitra a následným vznikem Rady vlády pro informační společnost dochází k určité koordinaci a zejména k budování základních sdílitelných nástrojů eGovernmentu pro budoucí interoperabilitu jednotlivých informačních systémů veřejné správy.

Tato diplomová práce se poměrně podrobně zabývá vývojem elektronizace veřejné správy v České republice až po současné trendy, kde jsou blíže popsány aktuální strategické a koncepční dokumenty týkající se eGovernmentu. Dále jsou popsány již vybudované základní stavební kameny (nástroje) současného eGovernmentu a právě připravované projekty a legislativní záměry navazující na koncepci programu „Digitální Česko“, zejména pak vládou schválené Informační koncepce ČR týkající se eGovernmentu. K tomuto navazuje porovnání s vybranými členskými státy EU a vzájemné zhodnocení s eGovernmentem v ČR

V současné době jsou patrné změny týkající se elektronizace veřejné správy. Základem pro budování českého eGovernmentu se stal vládou schválený program „Digitální Česko“ se svými koncepcemi Česko v digitální Evropě, Informační koncepce ČR a koncepce Digitální ekonomika a společnost. K těmto koncepcím již vláda schválila implementační plány dle jednotlivých hlavních cílů jednotlivých koncepcí. Koncepce také obsahují základní priority a zásady, které jsou v souladu s principy a prioritami politik Evropské unie. Vládou jsou dány kompetence útvaru hlavního architekta, který metodicky koordinuje a schvaluje záměry na realizaci jednotlivých informačních systémů veřejné správy tak, aby byly v souladu s principy a zásadami Informační koncepce ČR a taktéž s národním architektonickým plánem.

Výsledkem těchto snah jsou nově budované informační systémy veřejné správy jako je eSbírka a eLegislativa, eGovernment Cloud, popsané v této diplomové práci, které jsou již budovány v souladu s těmito koordinačními standardy.

I když budoucnost je v tomto ohledu plná nadějných očekávání, tak již dnes můžeme užívat služeb moderního eGovernmentu. Velký vliv má na tom zavedení elektronické identifikace prostřednictvím elektronického občanského průkazu

a portálu občana, který umožňuje řešit zatím některé životní situace, žádat výpisy apod., aniž by občané museli úřad navštívit. Již delší dobu je možno využít datové schránky pro elektronickou zaručenou komunikaci s orgány veřejné moci případně asistovanou prostřednictvím kontaktního míst veřejné správy Czech POINT.

Předpokladem budoucího vývoje eGovernmentu je kromě realizace plánovaných projektů, také inovace stávajících. Komparace datových schránek s řešeními vybraných států nám dává možnost inspirace. Například Estonsko umožňuje využívat období datových schránek i cizincům nežijícím v dané zemi, Dánsko zase umožňuje využití období datových schránek zaměstnavatelům pro zaslání výplatních pásků zaměstnancům a nakonec Německo svůj systém vůbec neprovozuje, ale jen certifikuje jednotlivá řešení a tedy nemá s provozem datových schránek žádné náklady.

Závěrem lze shrnout, že eGovernment je téma poměrně dynamické, neboť prochází neustálým vývojem a inovacemi. Především u České republiky je v současné době možno tyto změny ve větší míře vnímat. Lze tedy předpokládat, že v poměrně krátké době se v rámci různých benchmarkových měření (např. DESI) můžeme posunout nad průměr nebo i na přední příčky.

Resumé

Kvalifikační práce s názvem eGovernment se zabývá problematikou elektronizace a digitální transformace veřejné správy. Téma je zpracováno převážně obecně v evropské i národní rovině, kdy jsou popisovány základní pojmy a instituty týkající se elektronizace veřejné správy, eGovernmentu a konkrétních právních předpisů týkající se eGovernmentu a dalších souvisejících právních předpisů na eGovernment navazujících, a to ochranou osobních údajů a kybernetickou bezpečností. V práci je řešena kompetence EU pro právní regulaci oblasti eGovernmentu a jednotlivé zásady, východiska cíle pro digitální transformaci veřejné správy. Poměrně podrobně je zde popsán vývoj elektronizace veřejné správy v České republice až po současné trendy, kde jsou blíže popsány aktuální strategické a koncepční dokumenty týkající se eGovernmentu. Dále jsou popsány základní stavební kameny (nástroje) současného eGovernmentu a právě připravované projekty a legislativní záměry navazující na koncepci programu „Digitální Česko“, zejména pak vládou schválené Informační koncepce ČR týkající se eGovernmentu. K tomuto navazuje porovnání s vybranými členskými státy EU a vzájemné zhodnocení s eGovernmentem v ČR.

Thesis titled eGovernment deals with the issue of electronization and digital transformation of public administration. The topic is mainly elaborated at the European and national level, where basic concepts and institutes related to eGovernment, eGovernment and specific legislation related to eGovernment and other related legislation related to eGovernment are described, namely personal data protection and cyber security. The work deals with the competence of the EU for the legal regulation of eGovernment and individual principles, the starting point for the digital transformation of public administration. The development of the electronization of public administration in the Czech Republic up to the current trends is described in relatively detailed terms, where the current strategic and conceptual documents concerning eGovernment are described in more detail. Furthermore, the basic building blocks (tools) of current eGovernment are described as well as the projects and legislative plans under preparation following the concept of the “Digital Czech Republic” program, especially the Information Concept of the Czech Republic on eGovernment approved by the government. This

---

is followed by comparison with selected EU Member States and mutual evaluation with eGovernment in the Czech Republic.

Seznam zdrojů

Datové schránky: Socio-ekonomická studie. Praha: Cevro institut, 2014.

EUROPEAN COMMISSION. *Digital Agenda for Europe.* Luxembourg: Luxembourg: Publications Office, 2014. ISBN 978-92-79-41904-1. doi:10.2775/41229.

MIČÍČOVÁ, B. *Digitalizace státní správy v evropských zemích.* Praha: Kancelář Poslanecké sněmovny, 2017.

ŠPAČEK, David. *EGovernment: cíle, trendy a přístupy k jeho hodnocení.* V Praze: C.H. Beck, 2012. Beckova edice ekonomie. ISBN 9788074002618.

EUROPEAN COMMISSION. *EGovernment Benchmark 2016: A turning point for eGovernment development in Europe?.* Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2016. ISBN 978-92-79-61650-1. doi: 10.2759/002688.

EUROPEAN COMMISSION. *EGovernment in Czech Republic.* Luxembourg: ISA Editorial Team, 2018. Dostupné také z:
https://joinup.ec.europa.eu/sites/default/files/inline-files/eGovernment_in_Czech_Republic_2018_0.pdf

MATES, Pavel a Vladimír SMEJKAL. *E-government v českém právu.* Praha: Linde, 2006. ISBN 80-7201-614-8.

CIHELKOVÁ, Eva. *Evropská ekonomická integrace: procesy, politiky, governance.* V Praze: Oeconomica, 2011. ISBN 9788024518350.

VODÁKOVÁ, Jana. *Nástroje ekonomického řízení ve veřejném sektoru.* Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. ISBN 9788074783241.

VANÍČEK, Zdeněk a Stanislav A. MARCHAL. *Právní aspekty eGovernmentu v ČR.* Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-855-0.

SMEJKAL, Vladimír. *Právo informačních a telekomunikačních systémů.* 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: C.H. Beck, 2004. Právo a hospodářství (C.H. Beck). ISBN 80-7179-765-0.

ŠPAČEK, David. *Public management: v teorii a praxi.* V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckova edice ekonomie. ISBN 9788074006210.

ŠTĚDRONĚ, Bohumír. *Úvod do eGovernmentu v České republice: právní a technický průvodce.* Praha: Úřad vlády České republiky, 2007. ISBN 978-80-87041-25-3.

POMAHAČ, Richard. *Veřejná správa*. Praha: C. H. Beck, 2013. Beckovy mezioborové učebnice. ISBN 978-80-7400-447-6.

VODIČKA, Milan. *3D: Data, daně digitálně, aneb, Ajtákem i proti své vůli*. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 9788074786716.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), Úř. věst. L 119, 4.5.2016. In: *Úř. věst. L 119*. 2016.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1807 ze dne 14. listopadu 2018 o rámci pro volný tok neosobních údajů v Evropské unii. In: *Úř. věst. L 303*. 2018.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE). In: *Úř. věst. L 108, 25.4.2007*. Brusel, 2007. Dostupné také z: ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2007/2/oj>

. Úřad vlády ČR, 2018.

Důvodová zpráva k zákonu č. 111/2009 Sb., o základních registrech. Poslanecká sněmovna parlamentu ČR, 2008.

Důvodová zpráva k zákonu č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti. Poslanecká sněmovna parlamentu ČR, 2014.

Důvodová zpráva k zákonu č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci. Poslanecká sněmovna parlamentu ČR, 2017.

Důvodová zpráva k zákonu č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi. Poslanecká sněmovna parlamentu ČR, 2008.

Důvodová zpráva k zákonu č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy. Poslanecká sněmovna parlamentu ČR, 1999.

Důvodová zpráva k zákonu č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě. Poslanecká sněmovna parlamentu ČR, 2003.

Informační koncepce České Republiky. Úřad vlády ČR, 2018.

Koncepce rozvoje Komunikační infrastruktury veřejné správy 2013-2017. 2013.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/1724, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k

asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012. 2018.

Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o rámci pro volný pohyb neosobních údajů v Evropské unii COM/2017/0495 final - 2017/0228 (COD). 2017.

SDĚLENÍ KOMISE: Akční plán EU pro „eGovernment“ na období 2016–2020 Urychlování digitální transformace veřejné správy COM/2016/0179 final. Brusel: EVROPSKÁ KOMISE, 2016.

SDĚLENÍ KOMISE: EVROPA 2020 Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění /* KOM/2010/2020 konečném znění */. Brusel: EVROPSKÁ KOMISE, 2010.

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ: Pokyny k nařízení o rámci pro volný tok neosobních údajů v Evropské unii. 2019.

SDĚLENÍ KOMISE: Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě /* COM/2015/0192 final */. Brusel: EVROPSKÁ KOMISE, 2015.

Sněmovní tisk 447/0, část č. 1/4 N.z. o právu na digitální služby. Praha: Poslanecká sněmovna parlamentu ČR, 2019.

Digital Government Factsheets – Czech Republic [online]. In: . červenec 2019 [cit. 2019-08-30]. Dostupné z: https://joinup.ec.europa.eu/sites/default/files/inline-files/Digital_Government_Factsheets_Czech%20Republic_2019.pdf

EGON Service Bus [online]. In: . [cit. 2019-08-29]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/prezentace-egsb-zapis-pdf.aspx>

Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o elektronické identifikaci a důvěryhodných službách pro elektronické transakce na vnitřním trhu /* COM/2012/0238 final - 2012/0146 (COD) */ [online]. In: . 4.6.2012 [cit. 2019-08-25]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52012PC0238>

Projekt SONIA: bankovní identita jako nová „digitální občanka“ pro služby státu i soukromých firem [online]. In: . [cit. 2019-08-24]. Dostupné z: <https://www.czech-ba.cz/cs/media-servis/tiskove-zpravy/projekt-sonia-bankovni-identita-jako-nova-digitalni-obcanka-pro-sluzby-statu-i-soukromych-firem>

*Státní informační politika – cesta k informační společnosti. In: *Vláda České republiky* [online]. Praha: Vláda ČR, 1997 [cit. 2019-08-22]. Dostupné z:*

<https://www.vlada.cz/cz/clenove-vlady/historie-minulych-vlad/statni-informacni-politika--cesta-k-informacni-spolecnosti---dokument-2089/>

Zpráva o plnění programu "Digitální Česko" [online]. In: . [cit. 2019-08-24]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/zprava-o-plneni-programu-digitalni-cesko.aspx>

Co jsou otevřená data?. *Otevřená data* [online]. 19.12.2018 [cit. 2019-08-29]. Dostupné z: <https://opendata.gov.cz/informace:start>

E-Boks - Secure distribution [online]. [cit. 2019-08-30]. Dostupné z: <https://www.e-boks.com/corporate/en/solutions/secure-distribution/>

E-Estonia Council [online]. [cit. 2019-08-30]. Dostupné z: <https://www.riigikantselei.ee/en/supporting-government/e-estonia-council>

EGovernment cloud [online]. [cit. 2019-08-24]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/egovernment-cloud.aspx>

ESbirka a eLegislativa [online]. [cit. 2019-08-24]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/esbirka-a-elegislativa.aspx>

Estonia's e-Residency 2.0 white paper [online]. [cit. 2019-08-30]. Dostupné z: <https://medium.com/e-residency-blog/estonian-president-kersti-kaljulaid-reveals-the-future-direction-of-e-residency-5b1177dfa78c>

GDPR (obecné nařízení) [online]. [cit. 2019-08-25]. Dostupné z: <https://www.uouu.cz/gdpr-obecne-narizeni/ds-3938/p1=3938>

Kompozitní služby AISEO a AISC [online]. [cit. 2019-08-29]. Dostupné z: <https://www.szrcr.cz/cs/sluzby/spravci-a-vyvojari/kompozitni-sluzby-aiseo-a-aisc>

Koncepce Klientsky orientovaná veřejná správa 2030. *Ministerstvo vnitra* [online]. [cit. 2019-08-29]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/koncepce-klientsky-orientovana-verejna-sprava-2030.aspx>

Portál veřejné správy. *Ministerstvo vnitra* [online]. [cit. 2019-08-29]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/portal-verejne-spravy.aspx>

Programové prohlášení vlády České republiky. *Vláda České republiky* [online]. 2018, 27.6.2018 [cit. 2019-08-28]. Dostupné z: <https://www.vlada.cz/cz/jednani-vlady/programove-prohlaseni/programove-prohlaseni-vlady-165960/>

Rada vlády pro informační společnost. *Ministerstvo vnitra* [online]. 19. června 2019 [cit. 2019-08-28]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/rada-vlady-pro-informacni-spolecnost.aspx>

Rada vlády pro informační společnost: Program Digitální Česko [online]. 3. října 2018 [cit. 2019-08-29]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/rada-vlady-pro-informacni-spolecnost.aspx>

Strategický rámec rozvoje veřejné správy České republiky pro období 2014-2020 [online]. 27. srpna 2014 [cit. 2019-08-29]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/strategicky-ramec-rozvoje.aspx>

Digitaliseringsstyrelsen [online]. The Agency for Digitisation [cit. 2019-08-30]. Dostupné z: <https://digst.dk/>